

KU Leuven heeft **3,8 miljoen** euro in aandelen in fossiele brandstoffen

'FOSSIELEN HOREN IN DE GROND'

De KU Leuven financiert indirect de klimaatopwarming. Dat zegt de actiegroep 'KU Leuven Fossil Free', die de universiteit ertoe wil bewegen niet meer te investeren in de fossiele brandstoffensector.

Tekst Vinsent Nollet en Pjotr Hubin

Aan de KU Leuven is sinds vorige week een beweging op de been gebracht die de universiteit ertoe wil brengen te desinvesteren in fossiele brandstoffen. Dinsdagavond ging het project officieel van start. De actiegroep vindt het belangrijk dat de universiteit een ondubbelzinnig standpunt inneemt tegen fossiele brandstoffen en haar investeringen stopzet. Ze zou hiermee de eerste universiteit in België zijn die hierin expliciet positie inneemt.

Overblijfsel

Dat de KU Leuven daadwerkelijk investeringen heeft in fossiele brandstoffen, bevestigen ook vicerector Duurzaamheidsbeleid Katlijn Malfliet en de dienst Algemeen Beheer. Het zou gaan om 0,19% van de totale beleggingsportefeuille van de universiteit, 3,8 miljoen euro.

'Die 0,19% die nog aan fossiele brandstoffen gerelateerd is, is een overblijfsel van

vroegere investeringen,' verduidelijkt Koenraad Debackere, algemeen beheerder van de KU Leuven. 'Die aandelen staan nu als 'te verkopen' gekwalificeerd.' Toch wordt afgewacht om te verkopen. 'We willen het oorspronkelijke investeringsbedrag kunnen recupereren en geen verlies maken. We moeten dus wachten tot de markt een goede verkoop toelaat', aldus Debackere.

Pensioenfondsen

De universiteit zal in de toekomst dus pas desinvesteren. Dat de campagne op die manier haar doel zou missen, vinden de actievoerders echter niet. 'Als dat klopt, is dat natuurlijk goed nieuws. We willen wel benadrukken dat we vragen om een volledig fossielvrij investeringsbeleid', stelt Gert-Jan Vanaken, mede-initiatiefnemer van de beweging. 'Dat zou betekenen dat elk fonds waar zelfs maar een klein percentage fossiel in zit, verkocht moet worden. Als al deze

fondsen inderdaad 'te verkopen' zijn, is dat fantastisch. Maar die indruk hadden we niet tijdens onze gesprekken met de vicerector.'

De actiegroep wijst bovendien op de pensioenfondsen van de universiteit. 'We weten dat het vooral in het pensioenfonds om een groot bedrag gaat. Hoeveel dat precies is, heeft de financiële dienst ons niet toevertrouwd. Maar als het gaat om een percentage van een miljard, zit je meteen aan grote bedragen.'

De algemeen beheerder van de universiteit reageert verbaasd: 'Ik moet eerlijk toegeven dat ik niet weet of begrijp vanwaar men die uitspraak haalt. Ons pensioenfonds wordt beheerd door KBC en zij passen de KBC duurzaamheidsregels toe.'

Al zou het dus slechts gaan over een luttel 0,19 procent van de hele beleggingsportefeuille, toch blijft Vanaken wijzen op het belang van de actiegroep: 'We voeren ook een sterke symbolische actie. Alleen al het feit dat de KU Leuven als universiteit een standpunt zou innemen, zou in België ongezien

zijn. We moeten het maatschappelijk debat aanzwengelen: fossielen horen in de grond.'

Vicerector Malfliet wijst op het belang van zulke bewegingen: 'Het onderwerp is op het rectoraat al enkele keren ter sprake gekomen, precies door die beweging vanuit studenten.'

Berichtgeving op pagina 12.

'Die 3,8 miljoen die nog aan fossiele brandstoffen gerelateerd is, is een overblijfsel van vroegere investeringen'

KOENRAAD DEBACKERE
ALGEMEEN BEHEERDER KU LEUVEN

SPLINTER

'1 in 5 Muslims' sympathy for jihadis'

Dat we zulke titels, zoals deze van enkele maanden geleden, op de voorpagina van de Britse tabloidkrant 'The Sun' terugvinden, zijn we al gewoon. Maar de vrienden van de VTM kunnen er ook wat van.

Twee weken geleden lanceerde VTM samen met *Humo* de resultaten van een grootschalig 'moslimonderzoek'. De zender scoorde met de meest *crazy* headlines: 1 op 5 van de Belgische moslimbevolking heeft sympathie voor het Islamfundamentalisme van IS. *Say what?*

Na een dag of twee kregen *Humo* en VTM zowat de helft van de academische wereld op hun kap. Terecht of niet? Aan de meningen van verscheidene sociologen en methodologen te horen lijkt het zaakje toch wat te stinken. Moeilijke vraagstelling en verdraaiing van antwoorden loeren om de hoek volgens socioloog Orhan Agirdag (KU Leuven). Een goed gebruik van methodologie en statistiek vonden ze significant irrelevant.

Dat de statistici en wetenschappers een instant depressie kregen toen ze dit nietszeggende onderzoek lazen, ben ik vrijwel zeker. Bijna iedere student zwoegt zich door dikke stapels statistiekboeken. Als onderzoekers dan de simpelste methodische regels aan hun laars lappen, ben je natuurlijk *pissed*.

De doordeweekse medemens denkt dan waarschijnlijk: hoe kan dat in godsnaam? Wil een vijfde van de moslimbevolking dan echt dat bepaalde mensen, puur op basis van geloof of geaardheid, van een gebouw geduwd moeten worden? Verschillende scenario's razen door het hoofd van de gemiddelde lezer. Even lijkt de drang te ontstaan om een bescheiden kritische reactie te plaatsen in de commentaren. Niets mis mee. De cultuurpessimist daarentegen heeft al lang zijn caps lock aan staan.

Waarom? Wel, waar kan hij anders zijn zorgen kwijt? Gevoed door titels die pure *clickbait* creëren, plaatst hij of zij een reactie die verstandige mensen doet twijfelen tussen twee dingen. Oftewel uitbarsten in een spontane lachbui omdat het werkelijk zo absurd vol staat met zever en ongegronde argumenten, oftewel enorme verbijstering over het platvloerse racisme en de stereotypen die onze *facebook feeds* terroriseren. Elke dag opnieuw.

'MOSLIMS KOMEN HIER GEWOON PROFITEREN VAN ONS WERK!' Wat verder: 'DIE ISLAMITISCHE VLUCHTELINGEN ZITTEN AL AAN DEN DOP! WAAR IS DAT GELD VOOR MIJN KAPOTTE MENISCUS?' Concreet: ze komen blijkbaar ons werk afnemen én profiteren ook allemaal van onze werkloosheidsvergoedingen? Paradoxaler kan gewoonweg niet meer, maar so it.

Dat de echte diehard haters op het World Wide Web zullen blijven bestaan, zijn we zeker. Laat ons gewoon wat meer nuance tonen als het om gevoelige onderwerpen gaat. Het is vanzelfsprekend dat titels met opvallende resultaten en bombastische koppen direct in de kijker lopen en daardoor een grote impact hebben op het maatschappelijk debat. Maar geef ons dan tenminste de juiste informatie. Dus bij een volgend onderzoek, gelieve wat minder naar onze Britse burens te kijken. Alvast bedankt!

Sander Van Isacker
 De Splinter bevat de mening van de auteur.
 Ze bevat niet de mening van de redactie.

Campus Sociale

In het kader van het Living Campus project krijgt de faculteit Sociale Wetenschappen de komende jaren een grondige make-over. Enthousiasme is er te over, de financiering blijft nog een vraagteken.

Tekst Arne Sonck
 Beeld Anneleen van Kuyck en Tomas Craps

'Aanvankelijk waren wij tegen het project, in tijden van besparing kon dat geld beter besteed worden'

BRAM VAN BAELEN
 VOORZITTER LOKO

Het Living Campus project heeft als bedoeling om de campus opnieuw levend te maken, in tegenstelling tot een plek waar je overdag les volgt, maar die je op andere momenten links laat liggen. De partners achter het project willen studenten en personeel dus zo veel mogelijk op de campus houden.

Centraal in het project staat de term 'ontmoeten'. De campus moet een plek worden waar studenten, personeel en academici elkaar kunnen tegenkomen en aanspreken, maar waar ze evengoed kunnen ontspannen en loskomen van hun dagelijkse verplichtingen ('ont-moeten').

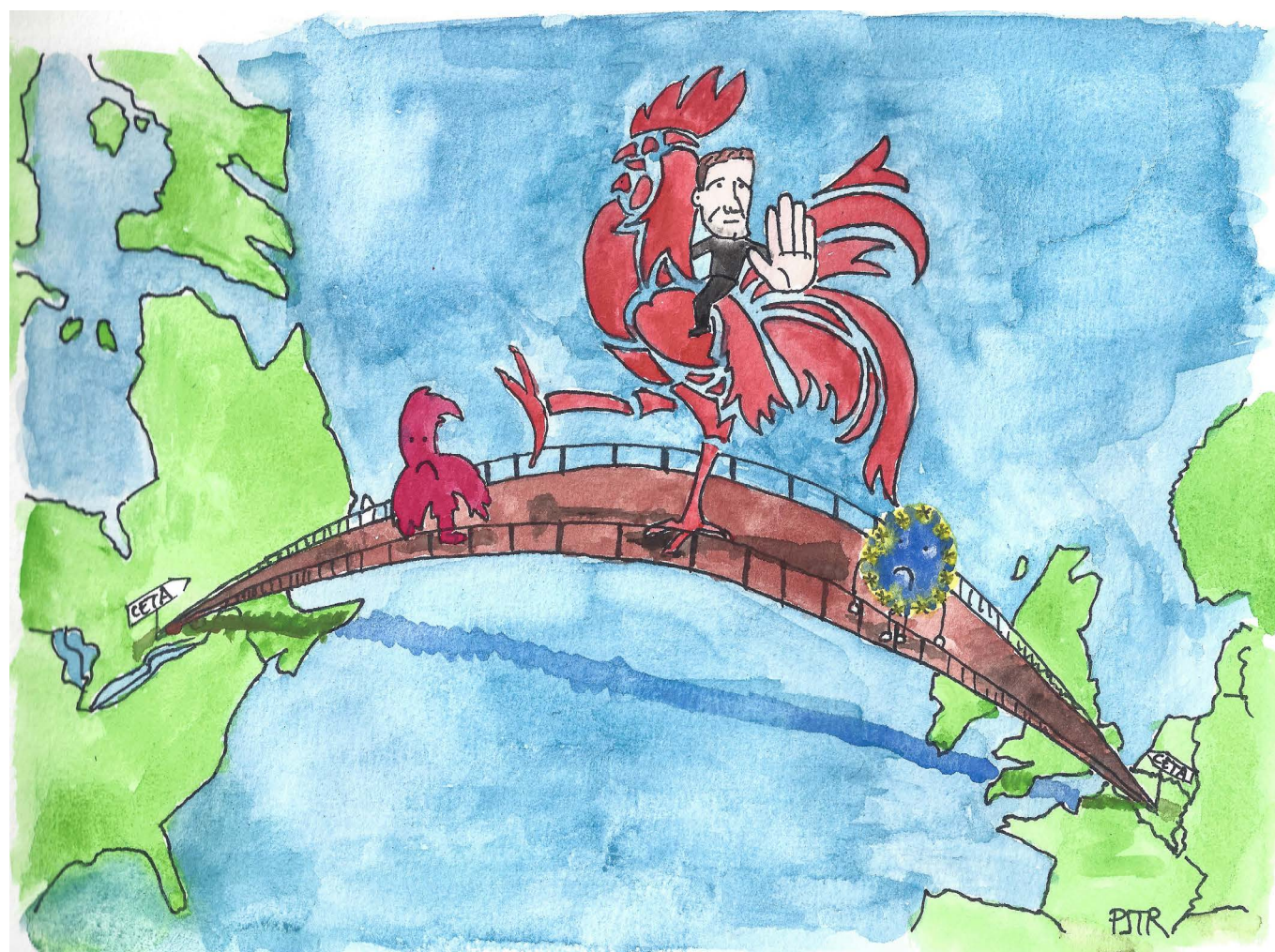
Inspanningsverbintenis

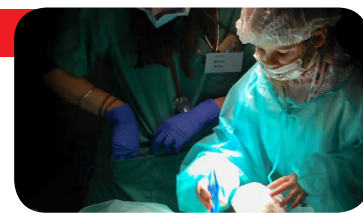
Vorige week ondertekenden de verschillende partners op de campus hiertoe een inspanningsverbintenis. Zij nemen hierin elk enkele doelstellingen op waarnaar ze zullen streven. De partners lieten ook enkele gezamenlijke doelstellingen optekenen. Het gaat om de Faculteit Sociale Wetenschappen, Pangaea, AGORA, Alma, Politika en het HIVA (onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving).

'Het gaat om een inspanningsverbintenis, dus nu kunnen de verschillende partners de haalbaarheid van de doelen gaan onderzoeken', vertelt Thea Decombel, coördinator van het project.

'Vanaf eind oktober gaan we van start met een campusraad. De bedoeling is gezamenlijk overleg tussen de diensten te realiseren om de bestaande afspraken te concretiseren. Van hieruit willen we nieuwe projecten opstarten om het project levend te houden.'

'We zijn het project gestart met een bevraging bij de gebruikers van de campus', vertelt Decombel. '687 gebruikers, waarvan 433 studenten, hebben de bevraging ingevuld. Wij vroegen hen of zij het belangrijk vinden om op een campus andere mensen te ontmoeten, en welke noden zij zagen met betrekking tot ontmoeting en ontspanning op de campus. Met die input hebben we dan de visietekst geschreven.'

Wetenschappen komt tot leven

KU LEUVEN STELT 'LIVING CAMPUS' VOOR

Een grote nood kwam uit de bevestigingen niet echt naar boven. Studenten gaven vooral aan waar zij belang aan hechten op een campus.

Ook de studentenkringen kregen een stem in het project: Politika, de studentenkring van de Sociale Wetenschappers, zit in de werkgroep en ondertekende ook mee de inspanningsverbintenissen. Preses Gust Buelens vertelt: 'Wij zijn vanaf het begin sterk betrokken geweest. Het is dan ook de bedoeling van Living Campus om steeds met alle partners samen te zitten.'

LOKO, de Leuvense overkoepelende kringorganisatie, was eveneens tot op zekere hoogte betrokken bij het project. Bram Van Baelen, hun voorzitter, vertelt: 'Aanvankelijk was LOKO tegen het project. Living Campus is immers gelanceerd en voorgesteld in tijden van besparingen, en toen vonden LOKO en de kringen dat het geld beter besteed kon worden aan de échte kerntaken.'

'Studentenvoorzieningen heeft er dan voor gekozen om het project toch door te zetten. Ondertussen zijn de besparingen van 2014 teruggedraaid en is ook het groeipad hersteld. Zo is er weer financiële ruimte voor zulke projecten', vervolgt Van Baelen. 'Wij zijn dus niet meer de facto tegen, eerder voorwaardelijk voor.'

Financiering

LOKO stelt zich wel nog vragen bij de financiering van de werken: 'Wie dit allemaal moet gaan betalen, is nog niet echt duidelijk. Dat dat niet allemaal door studentenvoorzieningen zal zijn, lijkt me logisch', bedenkt Van Baelen.

'Wij zijn niet meer de facto tegen, eerder voorwaardelijk voor.'

BRAM VAN BAELEN
VOORZITTER LOKO

'De budgettering is momenteel nog het minst uitgeklaarde verhaal'

BART KERREMANS
DECAAN SOCIALE WETENSCHAPPEN

Het Living Campus project zet hard in op één bepaalde campus, waarbij de verschillende partners elk hun eigen agenda hebben met persoonlijke belangen. Dat de financiering hiervoor niet volledig moet komen uit de pot geld die voor de hele universiteit bedoeld is, lijkt dus logisch.

'Ondertussen plant studentenvoorzieningen om gelijkaardige projecten op Arenberg en Gasthuisberg te ontwikkelen, zodat het niet bij één campus blijft', merkt Van Baelen. 'Zolang er verschillende campussen van Leuven evenwichtig aan bod komen, lijkt het me een goed project.'

Wie dan echt de kosten gaat moeten dekken, blijkt nog onduidelijk. 'We hebben geen vast budget gekregen om het project te verwezenlijken', vertelt Decombel. 'We willen eerst kijken met de projectgroep hoe we de noden die er zijn op een creatieve manier kunnen verwezenlijken. Hoe we met weinig budget veel kunnen bereiken op vlak van ontmoeting; dat is de uitdaging.'

'De budgettering is een belangrijk, maar momenteel nog het minst uitgeklaarde verhaal', geeft Bart Kerremans, decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen, toe. 'Het past voor een deel binnen de middelen die wij als faculteit hebben om te investeren in bijvoorbeeld infrastructuur, maar het is ook iets waarvoor eventueel middelen van de Technische Diensten zullen worden gevraagd.'

'Het wordt dan afwachten hoe prioritair de Technische Diensten dit zien. Zij moeten natuurlijk een taak vervullen voor de hele universiteit. De financiële middelen zullen voor een stuk door de verschillende spelers moeten worden samengebracht', aldus Kerremans.

Gezamenlijke doelen

De verschillende partners op de campus engageerden zich om, naast individuele doelen, ook samen naar enkele gezamenlijke initiatieven te streven. Daaronder vallen onder andere het aanleggen van een grasveld en een multifunctioneel sportveld en het creëren van een gebruiksvriendelijk verhuursysteem van ruimtes op de campus.

De afzonderlijke doelen die iedere partner zich stelt, zijn zeer uiteenlopend. Politika wil vooral inzetten op zichtbaarheid naar de studenten toe. Pangaea wil haar drankaanbod vergroten en renoveren. Alma engageert zich onder andere voor bredere openingsuren en een buitenterras.

De faculteit legt de nadruk op het creëren van ontmoetingsmogelijkheden en samenwerkingsverbanden. HIVA wil dan weer inzetten op duurzaamheid, terwijl AGORA meer faciliteiten wil aanbieden.

Of de middelen voor deze afzonderlijke doelen vanuit een algemene of een individuele pot moeten komen, is nog onduidelijk. 'Het is zo dat voor de inspanningen waar elk lid zich voor geëngageerd heeft, het ook de bedoeling is dat die partner dan zelf zal proberen daar middelen voor vrij te maken', vertelt Sarah Gerard, coördinator Cel Internationale Studenten/Pangaea.

'We werken met AGORA samen voor de hele universiteit. Er is vanuit AGORA geen specifieke financiering voorzien voor Living Campus, omdat we in onze dienstverlening liever geen exclusieven willen inbouwen voor één specifieke deelcampus', besluit Peter Verbist, coördinator van het leercentrum AGORA.

Ook op Arenberg en Gasthuisberg zal een Living Campus project opgestart worden. De initiatiefnemers hebben goedkeuring gekregen voor een pilootproject op campus Arenberg en campus Gasthuisberg. Ze hopen met deze projecten vanaf november/december te kunnen starten.

Hoe **transparant** is de universiteit over ons onderwijs?

Het kwaliteitszorgportaal onder de loep

Informatie over de evaluatie en opvolging van het onderwijs aan de KU Leuven wordt beschikbaar gesteld voor al wie deel uitmaakt van de universiteit. Naar buiten toe is dat een stuk gelimiteerder.

Tekst Noah Fuhrmann
Beeld Martijn Stoop

Tot vorig jaar beoordeelden externe commissies de kwaliteit van het onderwijs aan de KU Leuven. Verschillende panels van experts evalueerden de opleidingen en brachten hierover verslag uit. Die rapporten waren publiek toegankelijk en maakten het zo voor iedereen mogelijk om de beoordeling van een opleiding te raadplegen.

In 2015 stelde de KU Leuven hiervoor het COBRA-proces in de plaats. In het vernieuwde systeem, in juni 2016 geüpdatet naar COBRA 2.0, staat de universiteit zelf borg voor de kwaliteit van haar onderwijs. Dat gebeurt aan de hand van gesprekken met studenten, docenten en medewerkers, waarvan de bevindingen vervolgens worden opgeschaald naar het opleidings-, facultair en universitair niveau. Vraag is nu hoe de universiteit hierover zal communiceren. Wat wordt toegankelijk en wat niet? Hoe transparant het nieuwe systeem zal zijn, wordt stilaan duidelijk.

Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt vertelt dat ook bij COBRA zichtbaar blijft hoe de KU Leuven zichzelf evalueert. 'Hoewel de externe visitaties zijn afgeschaft, wordt er nog steeds van een instelling verwacht dat die naar buiten toe getuigenis aflegt over de kwaliteit van haar onderwijs. Als KU Leuven engageren wij ons hier ten volle voor.'

Wordt alle informatie dan voor iedereen beschikbaar? 'Bij COBRA wordt kwaliteitszorg een voortdurend proces, dat iedereen van de KU Leuven op elk moment kan inkijken', vertelt Pollefeyt. 'Zo'n proces hou je evenwel intern en gooi je niet zomaar op straat.' De vicerector maakt een onderscheid tussen interne en externe transparantie. 'Terwijl het proces intern blijft, wordt het product van COBRA voor iedereen toegankelijk. Het is aan de vruchten dat men de boom herkent en die vruchten moeten we geregeld documenteren naar de publieke opinie.'

Ruimte voor verbetering

Binnenkort evalueert een onafhankelijke groep experts het nieuwe kwaliteitszorgsysteem en dus ook de transparantie. 'De vraag daarbij is ook hoe andere universiteiten over hun onderwijs willen communiceren', vertelt Pollefeyt. 'Hoe we de verschillende manieren van aanpak op elkaar kunnen afstemmen zonder dat er een uniforme standaard wordt opgelegd, die niet toelaat dat wij met onze kwaliteit kunnen schitteren.'

De KU Leuven wil heel sterk de vraag naar transparantie onderschrijven. 'Door die transparantie krijgt iedereen een incentive om samen werk te maken van kwaliteit', stelt vicerector Pollefeyt. 'Bovendien moet het een goed geïnformeerde studiekeuze mogelijk maken.'

Ook Stura, de Studentenraad KU Leuven, hecht veel waarde aan heldere communicatie over hoe de KU Leuven aan de kwaliteit van haar onderwijs werkt. 'Tijdens overleg halen wij steeds weer het belang van transparantie aan', vertelt voorzitter Marie Vanwingh. Ze benadrukt dat er nog ruimte voor verbetering is. 'Er moet meer ingezet worden op het bekend maken van het kwaliteitszorgportaal, de site waar je POC-verslagen (*verslagen van de permanente onderwijscommissies, red.*) en andere intern beschikbare informatie kan terugvinden. Heel weinig studenten weten af van dat portaal', stelt de Stura-voorzitter.

'Zeker studenten die aan gesprekken voor COBRA deelnemen, moeten beter op de hoogte worden gesteld over wat er met hun input gebeurt. Die informatie kunnen we nog meer in de verf zetten', besluit Vanwingh.

'Er moet meer ingezet worden op het bekend maken van het kwaliteitszorgportaal'

MARIE VANWINGH
VOORZITTER STUDENTENRAAD KU LEUVEN

'Zo'n proces als COBRA hou je intern en gooi je niet zomaar op straat'

DIDIER POLLEFEYT
VICERECTOR ONDERWIJSBELEID

Wat wordt extern?

'De KU Leuven heeft beslist om haar onderwijs-evaluatie op drie manieren naar buiten te communiceren', vertelt Pollefeyt. 'Allereerst kan iedereen voor elke opleiding een online blauwdruk bekijken. Dat is een visitekaartje van de opleiding (*zie pagina 6, red.*). Het is een gestabiliseerd document, waarin de opleidingen onder andere hun profiel, specifieke visie, vormingsdoelen, leerresultaten, etc. scherpstellen.'

'Ten tweede worden ook een aantal essentiële kwantitatieve parameters uit het *dashboard* extern beschikbaar, basiscijfers die een algemeen beeld moeten geven. Denk bijvoorbeeld aan gegevens over de instroom, doorstroom en uitstroom van een opleiding, of aan een cijfer dat verwijst naar de online studentenbevragingen.' Pollefeyt benadrukt dat voorzichtigheid hierbij van groot belang is. 'We mogen de neveneffecten van de cijfers niet negeren. We willen bijvoorbeeld niet aanzetten tot gespeculeer over wat zogenaamd 'makkelijker' richtingen zijn.'

Het derde luik van de externe communicatie is nog in ontwikkeling, toch geeft de vicerector al een inkijk in de plannen. 'COBRA bestaat uit cycli van twee maal twee jaar. In het vierde jaar van zo'n cyclus gaan de opleidingen in gesprek met externe peers, werkveld en alumni om op de voorbije vier jaar terug te blikken en daarbij feedback te ontvangen. We willen een rapportage van die evaluaties openbaar maken. De precieze vorm ligt nog niet vast, maar het zal een foto zijn van het proces op dat moment. Een waardering of een advies om de opleiding te verbeteren', aldus Pollefeyt.

Wat blijft er intern?

Vicerector Pollefeyt onderstreept dat er grote hoeveelheden informatie beschikbaar zijn voor wie deel uitmaakt van KU Leuven. 'We hebben ervoor gekozen om vanaf de verslagen van de permanente onderwijscommissies (POC's) en het overleg binnen faculteiten tot aan het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) en de Academische Raad (*de twee hoogste beleidsorganen aan de KU Leuven, red.*) alles beschikbaar te stellen. Als student kun je verifiëren welke gevolgen worden gegeven aan jouw gesprek voor COBRA.'

De rapporten die aan de basis liggen van de POC's worden echter niet intern ontsloten. 'De gesprekken met studenten hebben nood aan een supervieilige omgeving. Studenten moeten kritisch en onafhankelijk kunnen denken', stelt de vicerector.

Ook voor alle intern beschikbare informatie wil Pollefeyt veiligheid garanderen door externe toegang niet mogelijk te maken. 'POC's en faculteiten kunnen zo op nieuwe ideeën broeden zonder dat opleidingen van andere universiteiten onmiddellijk kunnen meelezen.' Daarnaast haalt de vicerector aan dat COBRA nog maar een eerste proefdoorloop heeft gemaakt en een proces is. Bovendien duidt hij op het gebrek aan kennis van de context die externen hebben: 'Inzicht in de film is ook inzicht in wat er vooraf kwam en wat er nog volgt.'

'De problemen die de Britten tegemoet gaan, zijn onvoorstelbaar groot'

Erasmus volgt voorlopig brexit niet

De soep wordt vaak niet zo heet gegeten als ze wordt opgediend, zo ook met de brexit. Dit en komend academiejaar blijft het Erasmusprogramma met het Verenigd Koninkrijk in werking.

Tekst Naomi Van den Broeck en Simon Thys
Cartoon Martijn Stoop

Op 23 juni besliste het Verenigd Koninkrijk met een referendum om uit de Europese Unie te stappen. De concrete gevolgen daarvan zijn echter niet meteen merkbaar. Dat de officiële onderhandelingen over de brexit nog niet gestart zijn, leidt tot grote onzekerheid.

Die onzekerheid geldt ook voor de academische samenwerkingen, bevestigt Kurt Deketelaere, secretaris-generaal van de League of European Research Universities (LERU). 'Deze toestand zal waarschijnlijk nog duren tot 2020. Men onderschat in het Verenigd Koninkrijk enorm wat er nodig is om uit de Europese Unie te stappen. De problemen die de Britten tegemoet gaan, zijn onvoorstelbaar groot.'

Samenwerking houdt stand

Het Verenigd Koninkrijk heeft er dus alle belang bij om de samenwerking met de EU op het vlak van onderzoek en onderwijsbeleid aan te houden. De situatie is volgens het Verenigd Koninkrijk dermate ernstig dat the London School of Economics haar buitenlandse studenten oproept om op sociale media reclame te maken zodat de toestroom van buitenlandse studenten verzekerd blijft. 'Men schreeuwt moord en brand in het Verenigd Koninkrijk maar op het moment is er niets dat verandert', aldus Deketelaere.

De directeurs van de Europese nationale agentschappen zijn zich ook bewust van het belang van de samenwerking. 'Dat blijkt uit de bijeenkomst eind september 2016 in Praag. Daar gaven de agentschappen aan dat ze er alles aan willen doen om de mobiliteit onder de studenten en de partnerschappen naar en van Groot-Brittannië te bestendigen', zegt Jill Feiffer van Epos Vlaanderen, het Nationaal Agentschap voor het Erasmus+-programma

in Vlaanderen. Op dinsdag 11 oktober bevestigde de Britse regering dat voor het academiejaar 2017-2018 de regeling hetzelfde blijft.

Wat daarna?

Er liggen verschillende scenario's op tafel. Een mogelijk scenario is dat Groot-Brittannië toetreedt tot de Europese Economische Ruimte (EER). Zo is Noorwegen geen lid van de Europese Unie maar maakt het wel deel uit van het Erasmusprogramma. Het Verenigd Koninkrijk en Zwitserland zitten noch in de EU, noch in de EER, maar ze kunnen wel zonder problemen deelnemen aan het Erasmus+-programma. 'LERU stuurt aan dat het VK een soort *associate membership* zou moeten opnemen', aldus Deketelaere. Dat betekent dat Erasmus+ en alle onderzoeksprogramma's nog steeds toegankelijk zijn.

Brexit betekent aldus veel onzekerheid. Zeker is wel dat de regeling voor Erasmus voorlopig hetzelfde blijft. Nu de Schotse premier Sturgeon op 13 oktober een nieuw Schots referendum aankondigde, blijft de toekomst van het Verenigd Koninkrijk niet alleen op onderwijsvlak veelbesproken.

'Men schreeuwt moord en brand in het Verenigd Koninkrijk'

KURT DEKETAELAERE
SECRETARIS-GENERAAL VAN LERU

Vlaamse Onderwijsraad vraagt decreet over duidelijkheid

Vraag naar transparantie omtrent extra studiekosten

De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) heeft een advies gegeven over de extra kosten die studenten soms betalen bovenop hun inschrijvingsgeld. Dat advies vraagt vooral duidelijkheid voor de studenten.

Tekst Jan Costers

Vorig jaar berichtte *Veto* over het extra bedrag van tachtig euro dat studenten aan de Vives-hogeschool moesten betalen, bovenop hun inschrijvingsgeld (Veto 4201). Dat zorgde voor een reactie in het parlement, waar sp.a-parlementslid Tine Soens zich tegenover die extra factuur uitsprak.

Vervolgens vroeg minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) in juni van dit jaar een onderzoek aan bij de regeringscommissarissen naar de facturatie van extra kosten in het hoger onderwijs. De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) heeft hun advies over deze opleidingsgebonden extra kosten deze maand bekendgemaakt.

Er moet geen bijkomende wettelijke regeling worden voorzien voor de berekening en aanre-

kening van extra opleidingsgebonden studiekosten, zegt het advies. Volgens de Vlor is het wel beter om de onderwijsinstelling decretaal te verplichten om transparant te communiceren over de volledige opleidingskost.

Zo zou volgens hen elke student toegang moeten hebben tot een inschatting van de kosten per opleidingsniveau, uitgewerkt voor het modeltraject en gebaseerd op de prijzen van het voorgaande academiejaar. Ook zou de student zicht moeten hebben op de opleidingsgebonden studiekost per opleidingsjaar. Deze informatie zou bovendien beschikbaar moeten zijn nog voor de inschrijving aan de universiteit of hogeschool.

Volgens het advies wil de Vlor geen regelgevende lijst van zaken

die onder studiegeld vallen, ondanks de zeer ruime definitie daarvan. Wel moet de universiteit transparanter zijn over de precieze zaken waarvoor de student betaalt. De extra kosten die aan de student worden doorgerekend moeten zo gedetailleerd mogelijk zijn. Ruime, nietszeggende beschrijvingen als 'algemene studiekosten eerste semester' zijn volgens de Vlor uit den boze.

Er wordt universiteiten en hogescholen ook aangeraden hun individuele docenten en instellingsbesturen te sensibiliseren, zodat ze de noodzaak van bepaalde uitgaven, zoals specifiek studiemateriaal, (her)overwegen. Hen wordt ook geadviseerd na te denken over manieren om de kosten daarvan te drukken.

Het advies wordt meteen ook opgevolgd. Soens, die dit probleem vorig jaar al aankaartte, heeft al bevestigd dat zij een decreet zal indienen om de onduidelijkheid omtrent het aanrekenen van extra studiekosten weg te nemen.

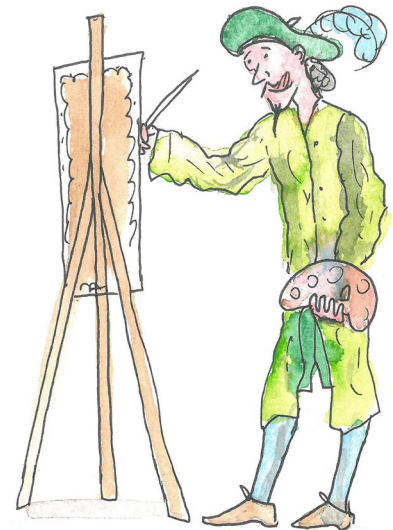
Volgens de Vlor zou elke student toegang moeten hebben tot een inschatting van de kosten per opleidingsniveau

KU LEUVEN MAAKT EEN PROFIEL PER OPLEIDING

Hoe gaan we ons oriënteren?

DE
ARCHEOLOOG

DE KUNSTHISTORICUS

KU Leuven wil de profielen van opleidingen aanscherpen. 'Opleidingsblauwdrukken' zouden voor meer duidelijkheid moeten zorgen.

Tekst Paul-Emmanuel Demeyere
en Stef Van Aken
Beeld Martijn Stoop

De rechtenstudenten in hun hemdje, hipster-kunstwetenschappers met pofbroeken of bio-ingenieurs vol boerenverstand. Tot zover de clichés. Maar hoe zit het met de werkelijke aard van opleidingen? Om aan deze vraag tegemoet te komen bereidt de KU Leuven vanaf dit academiejaar de zogenaamde opleidingsblauwdrukken voor.

Didier Pollefeyt, vicerector Onderwijsbeleid, legt uit waarom dit noodzakelijk is. 'Tot op vandaag had je de zogenaamde ORK's (onderwijskundige referentiekaders, red.). In deze ORK's staat het profiel van een opleiding beschreven. Die zijn eigenlijk allemaal verouderd', stelt Pollefeyt. 'Ondertussen is er een nieuwe onderwijsvisie. Er zijn een heleboel ontwikkelingen gebeurd in het onderwijslandschap. Daarom is er nu ook een soort van nieuw eenvoudig format gecreëerd.'

Enter de opleidingsblauwdruk. In dit document zal het profiel en de visie van een opleiding bondig worden samengevat op een aantal pagina's. 'Het is een oefening om op een gebalde manier het profiel van een opleiding te presenteren', vertelt Pollefeyt.

Het is de bedoeling om met een blauwdruk kort en krachtig duidelijk te maken wat specifiek is aan een opleiding binnen de universiteit en zelfs daarbuiten', stelt Dirk Van Daele, vicedecaan onderwijs van de faculteit Rechtsgeleerdheid. Dit academiejaar zal ongeveer 1/3 van alle opleidingen van elke faculteit een blauwdruk krijgen. Daarnaast worden in de blauwdrukken voor het eerst duidelijke vormingsdoelen omtrent persoonsvorming opgenomen. 'De onderwijsvisie van de KU Leuven gaat over persoonsvorming', vertelt Pollefeyt. 'Een brede vorming dus, van de student als persoon.'

De uitvoering van deze blauwdrukken zal op rekening komen van de POC's, de permanente onderwijscommissies. Een goede zaak volgens Van Daele: 'De POC's moeten weer een forum worden waar dit soort vitale zaken worden besproken.'

Marketing loert

Dat het opstellen van zulke blauwdrukken niet zo simpel zal zijn, bewijzen de verschillende ingenieursopleidingen. Jos Van Orshoven, vicerector onderwijs van de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen, getuigt: 'De meeste van onze masteropleidingen zijn vrij sterk verwant. We leveren allemaal de titel 'bio-ingenieur' af. In de blauwdruk moet die titel dan ook een plaats krijgen. Wat we aan die titel verbinden moeten we onderling afspreken.'

Volgens Van Orshoven is het een uitdaging om de diversiteit binnen de opleiding bio-ingenieur te vatten in een blauwdruk. 'We spreken een divers publiek aan. Studenten die geïnteresseerd zijn in biochemie en levensmiddelen zijn niet noodzakelijk geïnteresseerd in bijvoorbeeld ecologie of duurzaamheid. We moeten dan ook in onze blauwdruk een goede balans vinden.' Vol-

gens van Orshoven moeten de belangrijke nuances tussen de ingenieursopleidingen op scherp gesteld worden. Hoe verhouden bijvoorbeeld de masteropleidingen in de industriële ingenieurswetenschappen zich tegenover burgerlijk ingenieur. Wat is het verschil met een bio-ingenieur?'

Bestaat de kans dan niet dat een opleidingsblauwdruk een soort marketingmiddel wordt? 'Dat risico zit erin', zegt Van Orshoven. 'Een blauwdruk is voor een stuk een wensbeeld, hoe we de opleiding zien in de volgende jaren. Het zal optimistisch zijn. Maar de blauwdruk gaat gepaard met een *reality check*: het opleidingsplan. Gecombineerd kunnen ze dienen als een uithangbord enerzijds, en een intern identificatiedocument anderzijds.'

Ook Liesbet Heyvaert, vicedecaan onderwijs aan de Letterenfaculteit, merkt een zekere spanning op tussen het doel van kwaliteitszorg en de nood om de opleiding naar buiten toe te profile-

ren. 'Een blauwdruk is niet noodzakelijk bedoeld om aantrekkelijk te klinken. Het kan voor andere doeleinden zoals werving en oriëntering worden ingezet. Je wilt aan kwaliteitszorg doen en je wilt daar een duidelijk referentiekader en duidelijke doelstellingen voor vastleggen.'

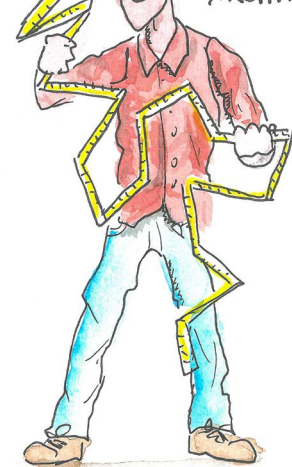
Greet Langie, vicerector onderwijs van de faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen, ziet in de blauwdrukken geen middel om studenten aan te trekken. 'Voor ons is een opleidingsblauwdruk eerder een middel voor de kwaliteitszorg van onze opleidingen. We zien het zeker niet als een rekruteringsmiddel.'

Leren oriënteren

Volgens de vicerector kan een betere profilering van een richting ook leiden tot een betere (her) oriëntering. 'Dat is een erg belangrijk punt', zegt

DE
INGENIEURDE
FILOSOFDE
PSYCHOLOOG

DE JURIST

DE
ARCHITECTDE GODSDIENST-
WETENSCHAPPER

Pollefeyt. 'We zien heel vaak, zeker in de discussie met de 30% CSE-maatregel (zie Veto 4303), dat studenten eigenlijk niet altijd goed weten waarvoor ze eigenlijk kiezen.'

De blauwdrukken zouden volgens Pollefeyt één van de middelen kunnen zijn om hier iets aan te doen. 'De bedoeling is één instrument te creëren om studenten te helpen het profiel van een opleiding beter te kunnen inschatten.' Dit zou naast de al bestaande initiatieven zoals de infodagen, het LUCI-platform en de SID-ins komen te staan. 'We focussen nooit op één element, maar het is wel een extra argument in de oriëntatie van de studenten.'

Toch is niet iedereen hiervan overtuigd. Een vicedecaan onderwijs laat weten dit niet voldoende te vinden. Ook Van Daele ziet geen rechtstreeks nut voor een betere oriëntering. 'Het kan wel helpen om een oriëntering te vergemakkelijken.' Volgens Van Daele heeft een blauwdruk een andere functie. 'Het is de bedoeling dat je kort en krachtig reflecteert en neerschrijft wat onze doelstellingen zijn en hoe we ons onderscheiden als richting.'

Internationale studenten leren fietsen

Kunnen fietsen lijkt voor de Leuvense student evident, maar dat is het niet altijd voor buitenlandse studenten. Fietslessen to the rescue!

Tekst Simon Thys
Beeld Anneleen van Kuyck

De fietslessen worden georganiseerd door Mobiel21, een duurzame beweging voor mobiliteit. De organisatie zoekt de balans tussen sociale, ecologische en economische aspecten. Daarvoor organiseert ze allerhande projecten, waaronder fietslessen. Fietsen is een deel van de Belgische cultuur en voor velen vaak een vorm van zelfstandigheid, emancipatie en integratie.

Wekelijks zijn er lessen en deze weken staan ze in het kader van internationale studenten. Er zijn ook lessen voor vluchtelingen, voor gemigreerde mensen... 'Buitenlanders hebben vaak geen fietscultuur zoals in België, vertelt de gemoedelijke instructrice die zich vrijwillig inzet.

vervallen charmant gebouw, op de rolluiken staat 'Existenz' geschreven.

Om 10 uur 's ochtends komen er enkele studenten aangewaggeld, min of meer klaar voor hun tweede les: 'Ik heb nog last van spieren waarvan ik niet eens wist dat ze bestonden', klaagt een Ethiopische studente. 'Dat is een week geleden?' lacht de Portugees-Congolese studente die al wat kan fietsen. 'Ik durf nog niet goed op straat te fietsen en daarom ben ik hier', zegt ze.

Het niveau van de deelnemers verschilt wel wat. 'Sommigen kunnen al fietsen maar hebben dat extra duwtje in de rug nodig, dat kunnen ze hier leren', vertelt de instructrice joviaal.

de instructrice zegt dat ze mogen opwarmen. Anderen blijven nog rustig wachten en dokteren uit hoe ze hun helm vastklikken.

'Studenten leren snel bij. Bij andere lesgroepen gaat het soms iets moeizamer, maar vanaf les twee kan iedereen al een beetje fietsen', aldus de lesgever. 'Het enige jammere is dat als ze een les overslaan het onmiddellijk twee weken geleden is dat ze hebben gefietst. Dan gaat het allemaal weer moeizamer.'

De lessen beginnen en de studenten slalommen tussen kegels, ook als ze recht moeten fietsen. Om jullie gerust te stellen: er zijn geen gewonden gevallen. Hoogstens eens een fiets die tegen de grond kletste zonder de bestuurder. *Keep on rollin'.*

'Ik heb nog last van spieren waarvan ik niet eens wist dat ze bestonden'

ETHIOPISCHE STUDENTE

Onbestaande spieren

Op een grijze zaterdag komen de internationale studenten bij elkaar in de Redingenstraat. De lessen vinden plaats op de binnenkoer van een oud universiteitsgebouw, dat Mobiel21 van de KU Leuven mag gebruiken. Een verlaten en

Geen gewonden

Vervolgens komt er een Chileense studente die in Londen woonde, schuchter aangewandeld, zoals velen. Komt dat door het druilerige weer of de spanning om op de fiets te kruipen? Toch springen er enkelen, zoals de Portugees-Congolese studente, onmiddellijk op hun fiets als

's Meiersstraat 5
016 22 44 38

Wij zoeken schrijvers, fotografen, lay-outers, eindredacteuren, cartoonisten, illustratoren, IT'ers, nalezers, videomakers ...

Interesse? Stuur een mailtje naar veto@veto.be, kom langs op onze redactie ('s Meiersstraat 5, eerste verdieping) of kom elke vrijdag om 16u naar onze open redactievergadering ('s Meiersstraat 5, benedenverdieping). Iedereen welkom, absoluut geen voorkennis of ervaring vereist!

'We kijken misschien nog niet vaak genoeg over de grenzen heen'

KU Leuven wil taaltestbeleid herzien

VAN GAAL BUIST OP TAALTEST

De KU Leuven denkt na over een meer geharmoniseerd taaltestbeleid. Nu worden internationale studenten verplicht tot een dure taaltest waarvoor veel Vlaamse studenten vrijgesteld zijn.

Tekst Jef Cauwenberghs
Beeld Martijn Stoop

Internationale en Waalse studenten die een Engelstalige bachelor of master willen volgen aan de KU Leuven zijn verplicht een peperdure taaltest af te leggen. Dat geldt ook voor studenten waarvan Engels de moedertaal is. De taaltest moet aantonen dat zij het vereiste B2-niveau halen voor Engels. Voor de Britse IELTS-test legt een student al snel een slordige 205 euro of meer op tafel. Voor wie de Amerikaanse TOEFL-test in Brussel wil afleggen, loopt dat bedrag zelfs op tot 225 euro. Dat is bijna 25 procent van het inschrijvingsgeld dat Europese studenten betalen. Dat terwijl Vlaamse studenten in vele gevallen vrijgesteld worden van een taaltest.

Over grenzen heen kijken

Dat zorgt meer dan eens voor wrevel bij studenten uit Wallonië of Nederland. Uit de officiële Education First English Proficiency Index blijkt namelijk dat onze noorderburen wereldwijd de tweede plek bekleden als het gaat om Engelstalige taalvaardigheid. België staat daarentegen 'pas' op de zeventiende plek. 'De meeste Nederlanders die hier komen studeren, kiezen wel voor een Nederlandstalige opleiding', nuanceert Edmundo Guzman, coördinator

van International Admissions and Mobility aan de KU Leuven.

'Maar het is inderdaad zo dat we misschien nog niet genoeg over de grenzen heen kijken. De uitdaging is dat het onderwijs in andere landen, met uitzondering van Nederland uiteraard, vaak georganiseerd is in de daar geldende landstaal, wat een goede evaluatie van het niveau Engels bemoeilijkt. Toch moeten we in het teken van de internationalisering van deze universiteit verder durven te kijken. Voorlopig ligt de focus nog te vaak op ons eigen Vlaamse onderwijssysteem, maar naar de toekomst toe zijn we zeker bereid om ook te gaan kijken naar het niveau in onze buurlanden.'

'Ook het onderscheid tussen Vlaanderen en Wallonië kunnen we onder de loep nemen zodat we op termijn kunnen evolueren naar een meer geharmoniseerd systeem', meent de coördinator.

Vlaamse interuniversitaire taaltest

Hoewel een wijdverspreide vrijstelling van de IELTS- en TOEFL-testen nog niet meteen op het programma staat, is de KU Leuven wel druk in de weer met een goedkoper alternatief. In samenwerking met de Universiteit Antwerpen, Universiteit Gent en Vrije Universiteit Brussel is de Interuniversity Test of Academic English, kortweg ITACE in volle ontwikkeling. Voor honderd euro kunnen studenten zich nu al in verschillende Vlaamse steden laten testen waaronder in het Instituut voor Levende Talen (ILT) in Leuven. Die test peilt naar het academische niveau van de student, maar is voorlopig nog geen volwaardige vervanger van de IELTS- of TOEFL-testscore die moet voorgelegd worden bij inschrijving.

'Dat moet beleidsmatig allemaal nog bekeken worden', verduidelijkt Guzman. Voorlopig zitten internationale studenten dus nog even

vast aan de dure Britse of Amerikaanse test. Al is de vraag voor hoe lang nog. 'Hoe dan ook, het doel is uiteindelijk om op termijn iedereen te doen slagen voor zijn of haar opleiding', besluit Guzman.

Humaniora voldoende niveau

'Wij baseren ons op het onderwijs- en examenreglement van de KU Leuven dat stelt dat iedereen die zijn of haar humaniora in Vlaanderen afrondt, voldoet aan het B2-niveau uit het Common European Reference Framework of Languages (CEFR is een richtlijn die het niveau beschrijft van de verwerking van een vreemde taal, red.) Dat niveau laat toe om een universitaire opleiding in het Engels te volgen', zegt Edmundo Guzman.

Wie meteen na het middelbaar voor een Engelstalige bachelor wil gaan, heeft aan de KU Leuven de keuze uit Theologie, Filosofie, Business Administration en Industriële Ingenieurswetenschappen. Die richtingen worden parallel zowel in het Nederlands als het Engels aangeboden.

Doordat onderwijs in België een regionale bevoegdheid is, komen echter enkel studenten die in Vlaanderen hun middelbaar afwerkten testloos in aanmerking voor de Engelstalige variant. 'Wij hebben enkel een goed zicht op het Vlaamse onderwijssysteem en kunnen bijgevolg enkel hun niveau garanderen', verduidelijkt Guzman.

Uitzonderingen op de regel

Enkele Engelstalige masteropleidingen vragen ook een taaltest van Vlaamse studenten. 'Omdat zij bijvoorbeeld geen B2 maar C1- of C2-niveau vereisen', legt Guzman verder uit, 'De Master of European Studies is daar zo'n voorbeeld van. Het is een opleiding die dichtbij de Europese instanties staat en die ook nog eens tussen verschillende faculteiten in valt waardoor we van die studenten echt wel wat meer verwachten qua niveau van academisch Engels. Zij moeten ook hogere scores dan de gemiddelde 6.5 IELTS of 79.0 TOEFL halen. Maar in andere masters waar de standaard B2 is, kunnen studenten die uit het Vlaams secundair onderwijs komen zich probleemloos inschrijven.'

Studentennieuws uit de wereld

Ierland 10.000 studenten betogen in Dublin

Woensdag 19 oktober kwamen er in de Ierse hoofdstad Dublin 10.000 studenten op straat. Ze protesteerden voor meer overheidsgeld voor het hoger onderwijs en tegen de invoering van studieleningen.

De financiële crisis van 2008 zorgde voor een zware recessie in Ierland. Daardoor daalde de subsidiëring van het Ierse hoger onderwijs van 2008 tot nu met maar liefst veertig procent. Het inschrijvingsgeld is in diezelfde periode sterk gestegen tot €3.000 per jaar. Maar dat blijkt nog steeds onvoldoende om het verschil op te vangen.

Het huidige financiële model voor het Ierse hoger onderwijs is niet langer houdbaar. De Unie van Ierse Studenten (USI) vreest nu een systeem van studieleningen zoals dat bestaat in de VS. Voorzitter Annie Hoey van het USI: 'Een systeem met studieleningen zal de emigratie verhogen, jonge mensen opzadelen met een hypothecaire schuld en de kloof tussen arm en rijk vergroten.'

De nationale betoging van vorige week overtrof alvast de verwachtingen van de organisatoren. Zij hadden gehoopt op 5.000 studenten. Nog een greep uit de spandoeken in Dublin: 'Study Now, Depression Later', 'God hates fees' en 'Dumbledore didn't die for this'.

Verenigde Arabische Emiraten Professor gemarteld wegens tweets

Nasser bin Ghaith is professor economie in de Verenigde Arabische Emiraten. Op Twitter heeft de gerespecteerde academicus meer dan 36.000 volgers, maar zijn laatste tweet dateert van 17 augustus 2015. Een dag later werd hij namelijk opgepakt door de veiligheidsdiensten van zijn land. Dat gebeurde door agenten in burger zonder een duidelijke aanklacht of recht op een advocaat.

Vorige week maandag werd Nasser bin Ghaith voor de rechtbank gebracht om de vijf aanklachten tegen hem te horen. De aanklachten gaan over zijn op de sociale media geuite kritiek tegen de regimes van de Verenigde Arabische Emiraten en Egypte. Die kritiek zou in strijd zijn met de antiterreurwetgeving van het land.

Negen mensenrechtenorganisaties klagen nu het oneerlijke proces aan. Joe Stork van de ngo Human Rights Watch laat er geen twijfel over bestaan: 'De aanklachten tegen Nasser bin Ghaith en de zware schendingen tegen zijn recht op een eerlijk proces tonen opnieuw aan dat de Verenigde Arabische Emiraten vreedzame kritiek als een misdaad beschouwen.'

De professor leeft nu al meer dan veertien maanden opgesloten. Hij wordt gemarteld en beroofd van zijn slaap. De volgende zitting in zijn proces vindt plaats op 14 november 2016.

Verenigde Staten Jonge transgenders buitengesloten

Willow I. is het pseudoniem van een 14-jarig transgender meisje uit Texas. 'Op mijn school werd ik verplicht om me om te kleden in de kleedkamer van de jongens, zelfs nadat een groep voetballers me had aangerand. Ik moest me uitkleden tot op mijn vrouwelijk ondergoed voor jongens die me uitmaakten', vertelt ze aan onderzoekers van Human Rights Watch.

Haar getuigenis werd, samen met die van 73 andere transgenders, gebruikt in het rapport 'Buitengesloten: beperkingen voor jonge transgenders op het gebruik van wc's en kleedkamers op scholen in de VS'.

Willow I. en anderen geven in dat rapport aan dat de regels die gelden op hun school, zorgen voor fysieke en verbale agressie. Bovendien hebben de regels een negatieve invloed op hun gezondheid, schoolprestaties en schoolleven.

Human Rights Watch roept daarom de wetgevers van de federale en de deelstatelijke overheden op om wetten te maken die dergelijke discriminatie in schoolreglementen onmogelijk maken. In augustus probeerde president Obama een wet door te duwen die transgenders het recht zou geven om op school te gaan naar de wc van hun keuze, maar een rechter in Texas stak daar een stokje voor. (Brecht Castel)

REEKS: STUDEREN MET EEN AUDITIEVE FUNCTIEBEPERKING

Een geluidloze taalbarrière

De meeste studenten ontdekken leerstof in de hoorcolleges. Toch zijn er studenten die even goed hun weg tot de leerstof vinden, waarbij dat 'horen-gedeelte' minder vanzelfsprekend is.

Tekst Eva Sevrin
Beeld Josje Kerkhoven

Vorig jaar studeerden er 24 studenten met een auditieve functiebeperking aan de KU Leuven. Dat is de kleinste groep die we in de reeks 'studeren met een functiebeperking' onder de loep nemen. Het studentenaantal is zelfs lager dan de helft van de tweede kleinste groep (studenten met een visuele functiebeperking).

Een volwaardige taal: gebarentaal

Voor studenten die volledig doof zijn is er ook nood aan een gebarentolk. Sinds vorig academiejaar hebben studenten voor 100% van de lestijden recht op tolkuren. 'In de praktijk lukt

'Het is erg frustrerend om niet te verstaan wat je vrienden rond je vertellen'

WOUTER DAVID
STUDENT MET EEN AUDITIEVE BEPERKING

Sommige studenten met een auditieve beperking groeien niet op met onze universitaire voertaal, het Nederlands, maar met een taal die lang als 'minderwaardig' werd afgedaan, namelijk gebarentaal. Anderen beheersen het Nederlands vloeiend, maar hebben dan weer nood aan andere tegemoetkomingen, of misschien gewoon een mentaliteitsverandering.

Faciliteiten voor auditieve problemen

Studenten die zich met een auditieve functiebeperking aan de universiteit inschrijven, kunnen uiteenlopende profielen hebben. Zo zijn er studenten die volledig doof zijn, maar ook slechthorenden of jongeren met sterke tinnitus.

De Cel Studeren met een Functiebeperking wil deze jongeren een volwaardige toegang bieden tot de academische wereld. De belangrijkste faciliteiten die op die manier mogelijk zijn, willen de talige problemen overbruggen. Zo kunnen studenten gebruik maken van schrijftolken. 'Dat zijn jobstudenten, die minstens een bachelordiploma hebben gehaald en naast de student in de les zitten om alles op te schrijven', vertelt Evelien Ameloot, zorgcoördinator aan de KU Leuven.

Wouter David is een masterstudent burgerlijk ingenieur die volledig doof geboren werd. Een cochleair implantaat (dat geluid omzet in elektrische pulsen die de gehoorzenuw in het slakkenhuis stimuleren, red.) stelt hem in staat om te kunnen horen. 'Ik gebruik een schrijftolk. Dat is vooral bij talige vakken echt noodzakelijk. Veel mensen denken dat je met een implantaat perfect kan horen, maar dat is nog steeds erg robotachtig en luisteren blijft enorm intensief en vermoeiend.'

Momenteel is er echter een tekort aan schrijftolken, en Wouter moet het nu voor bepaalde vakken zonder stellen. 'Vooral bij erg technische vakken of colleges die in het Engels gegeven worden, is het soms moeilijk om schrijftolken te vinden.'

dat meestal niet', vertelt Eline Demey van Fevlado (De Federatie van de Vlaamse Dovenorganisaties). 'Er is een tekort aan tolken, en dan vooral aan tolken op universitair niveau.'

'Met een gebarentolk kan je ook niet alle informatie oppikken, aangezien gebarentaal niet alle woorden, en dan zeker geen specifiek vakjargon, kan vertalen', beaamt Wouter. De Vlaamse gebarentaal werd pas in 2006 erkend door het Vlaamse Parlement en volgens Eline Demey verklaart dat het tekort aan woordenschat. 'Lang werd de gebarentaal onderdrukt en niet erkend als een volwaardige taal, met als gevolg dat ze in veel contexten niet gebruikt werd.'

Nederlands als vreemde taal

Sommige studenten met een auditieve functiebeperking groeien op met gebarentaal. Dat betekent dat Nederlands eigenlijk niet hun moedertaal is, maar een tweede taal. Dat zorgt ervoor dat niet enkel het luisteren naar Nederlandse taal moeilijk kan zijn, maar ook zelf schrijven of spreken problemen kan opleveren. 'Doven en slechthorenden hebben veel meer

moeite met taalontwikkeling en papers schrijven is echt al een hoger niveau', vertelt Wouter.

'Ik heb twee jaar geschiedenis gestudeerd en al de theoretische vakken gingen goed, maar het schrijven van papers ging zo moeilijk dat ik moest stoppen', voegt Vincent Deldime daaraan toe. Ook Wouter geeft aan dat hij, nadat hij vlot tot in zijn master burgerlijk ingenieur raakte, bang is voor zijn masterpaper.

Voor jongeren die opgroeien met gebarentaal, en het Nederlands pas later leren, zijn papers vaak moeilijker. 'Lang is er een discussie geweest over hoe je dove jongeren het beste opleidt. Of je dat in gebarentaal doet, zodat ze zich beter zouden kunnen ontwikkelen en uitdrukken. Of dat je hen zoveel mogelijk gesproken taal aanleert, zodat je hen klaarstoomt voor de maatschappij', vertelt Patrick Devlie-

'Gebarentaal is zeker een volwaardige taal, maar het is een visuele taal', vertelt Patrick Devlieger. 'Het is misschien onmogelijk om alle professoren gebarentaal aan te leren, maar het is wel mogelijk om stof ook veel meer visueel voor te stellen', vertelt professor Devlieger. 'Dove studenten leven veeleer in een visuele wereld.' Dat zou ook in de ideologie van de KU Leuven passen, die het Universal Design for Learning wil nastreven.

Dat model benadrukt dat je onderwijsmethoden zo divers mogelijk moeten zijn om een zo divers mogelijke groep te kunnen aantrekken en opleiden. 'Zeker met de fenomenale vooruitgang die de technologie boekt zijn hier mogelijkheden in', voegt professor Devlieger daaraan toe. 'Het is belangrijk dat het beleid regelmatig bevestigd wordt.'

'Lang werd de gebarentaal onderdrukt en niet erkend als een volwaardige taal'

ELINE DEMEY
MEDEWERKER BIJ FEVLADO

'Al de theoretische vakken gingen goed, maar papers schrijven ging zo moeilijk dat ik moest stoppen'

VINCENT DELDIME
STUDENT MET EEN AUDITIEVE BEPERKING

ger, professor Antropologie of Disabilities aan de KU Leuven.

Gesproken Nederlandse leeromgeving

Aan de universiteit worden we omgeven door de gesproken Nederlandse taal. Waar lager onderwijs soms zoekt naar bilinguaal onderwijs, lijkt dat op universitair niveau niet haalbaar. Er is maar één universiteit in de hele wereld die dovenonderwijs biedt, namelijk Gallaudet University in Washington.

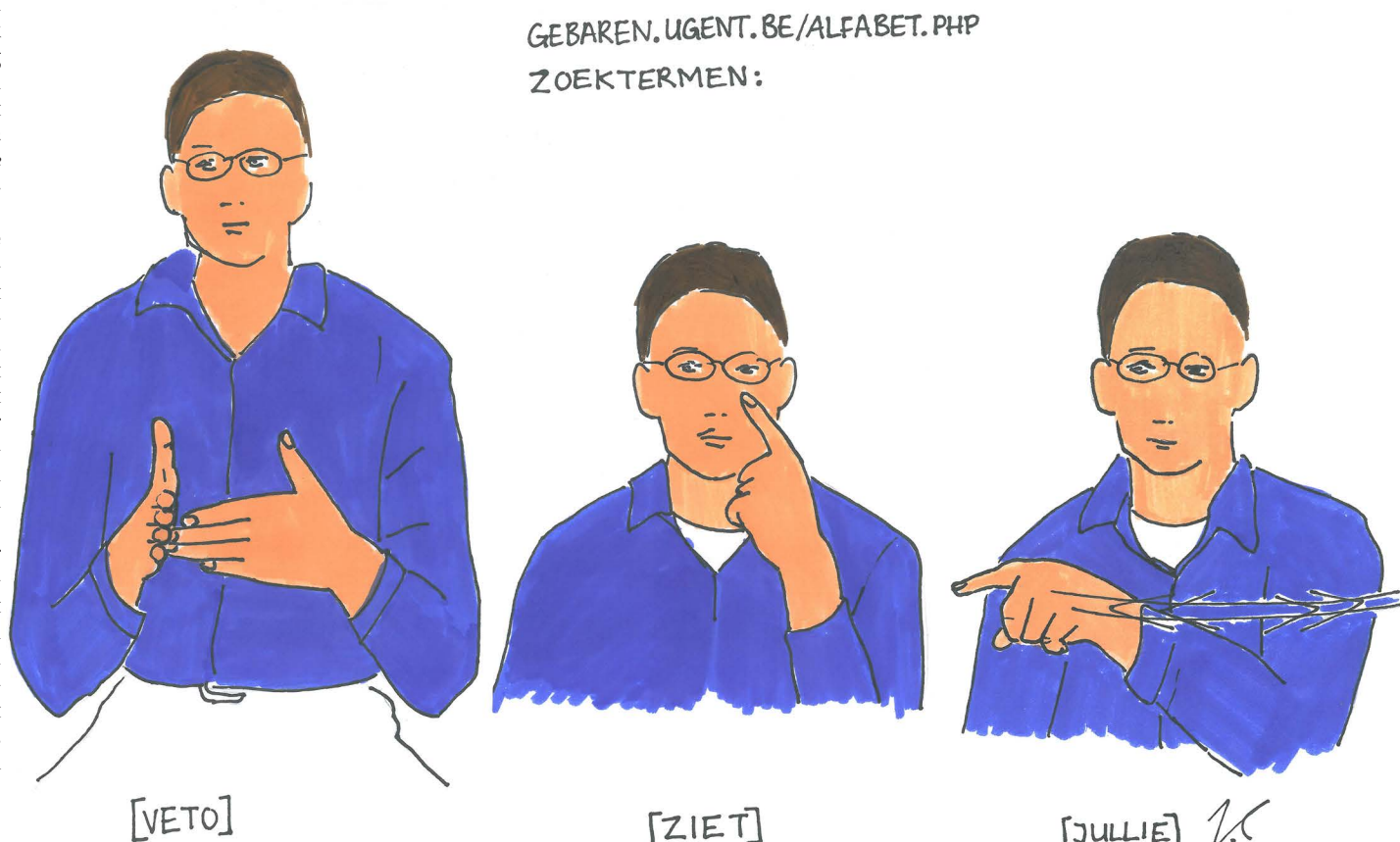
Buiten het groepsgesprek

Niet enkel de universiteit is gebouwd op de fundamenteën van de Nederlandse taal, ook onze dagdagelijkse communicatie hanteert deze gesproken taal. Toch kunnen dove of slechthorende studenten zelfs met een hoorapparaat niet perfect horen. 'Ik kan niet horen vanuit welke richting een stem komt, dus als ik de persoon niet zie spreken moet ik echt zoeken', vertelt Wouter.

Dat maakt praten in een rumoerige context haast onmogelijk. En net rumoerige contexten zijn alomtegenwoordig in het studentenleven. Op café gaan met vrienden, *small talk* tijdens de pauze van je hoorcollege of gewoon babbeln in de Alma: onverstaaanbaar.

'Als vrienden van me in groep beginnen praten, ga ik gewoon weg. Het is erg frustrerend om niet te verstaan wat je vrienden rond je vertellen, dus dan ga ik gewoon ergens anders mijn eigen ding doen', vertelt Wouter. Ook Vincent gaat liefst uit met dove vrienden. 'Wij zitten allemaal in dezelfde situatie, dus dan begrijpen we dat we moeten focussen op lippen en ons desnoods met handgebaren verstaanbaar maken.'

Donja, een slechthorende student logopedie en audiologie vertelt ook dat ze tijdens het uitgaan helemaal niemand kan verstaan. 'Maar dan probeer ik dat ook niet meer, dan zet ik gewoon mijn hoorapparaten uit en geniet ik van het dansen!'

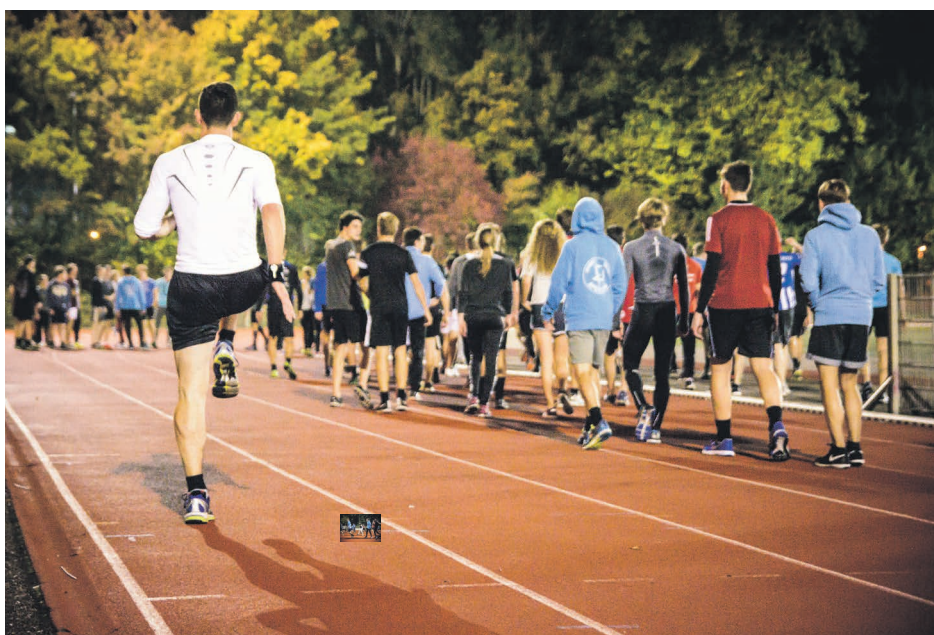

Bitt ern tijdens

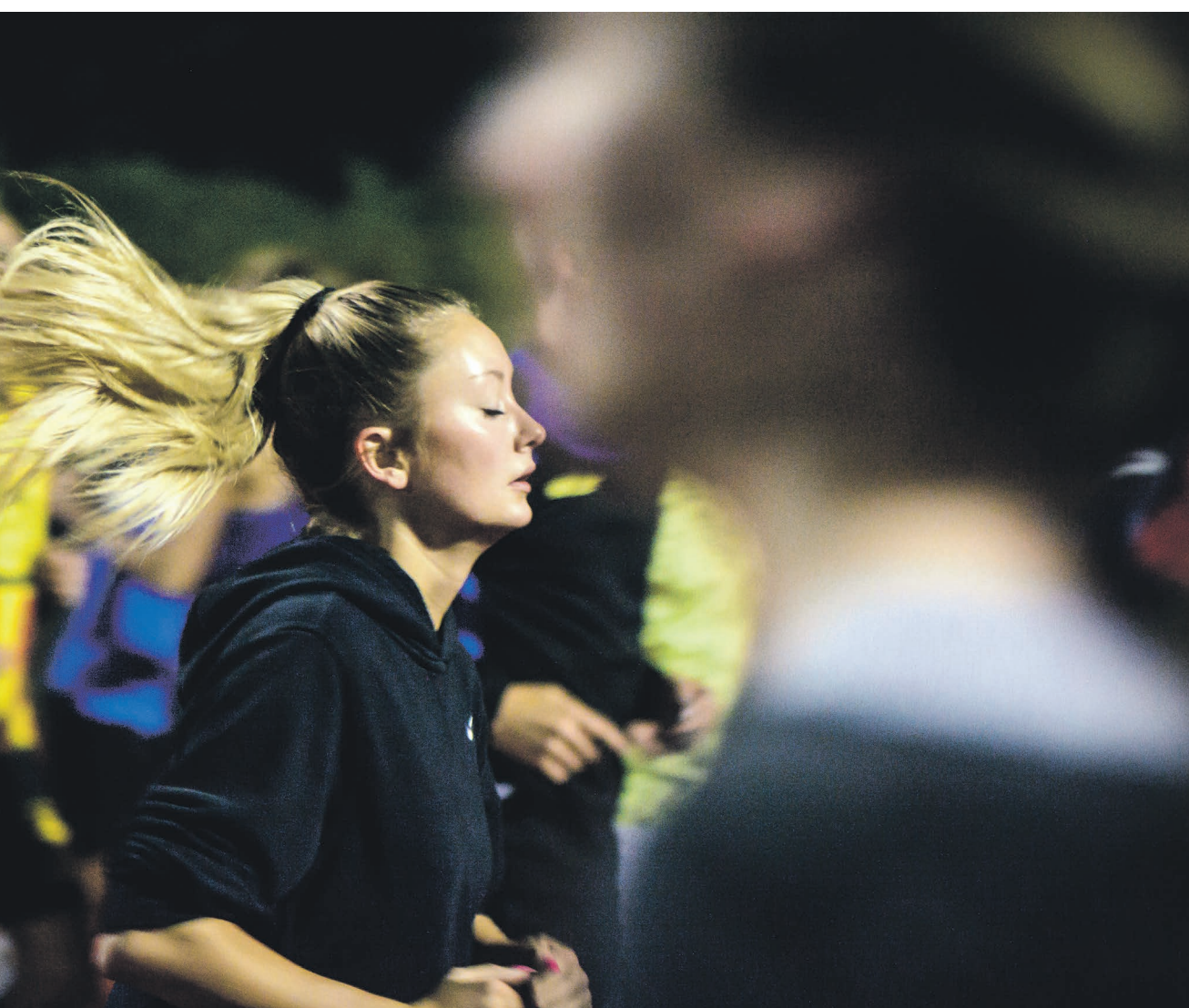

Fotografen
Seppe Duwé
Anneleen van Kuyck
Jef Cauwenberghs

tere
st

de looptrainingen voor de 24-urenloop

Het startschot van de 24 urenloop wordt gegeven op 25 oktober om 20u aan het sportcentrum.

Studenten willen geldkraan fossiele brandstoffensector dichtdraaien

Desinvesteringsbeweging boekt successen

Naar internationaal voorbeeld is er nu ook aan de KU Leuven een actiegroep tegen investeringen in de fossiele brandstoffensector (zie voorpagina). Het ultieme doel: hun geldstromen droogleggen.

Tekst Vinsent Nollet en Pjotr Hubin
Beeld Creative Commons

De actiegroep 'KU Leuven Fossil Free' zal dit academiejaar actie voeren om de universiteit fossielvrij te maken en het maatschappelijk debat aan te zwengelen. 'Het gaat er voor ons in eerste instantie om een voldoende grote groep geëngageerden op de been te brengen, zodat we een grote druk kunnen uitoefenen op de universiteit', stelt Gert-Jan Vanaken, een van de geneeskundestudenten die de groep startte. Dit wil de actiegroep op twee manieren doen. Enerzijds wil ze een extern draagvlak uitbouwen door studenten, professoren en medewerkers te sensibiliseren, anderzijds wil ze ook het rectoraat en Stura, de officiële studentenraad van de KU Leuven, voor zich winnen.

Belang van debat

Hoewel het slechts gaat over 0.19% van de totale beleggingsportefeuille van de KU Leuven (zie kader), wijst de actiegroep op het maatschappelijke belang van haar beweging. 'We voeren ook een sterke symbolische actie. Alleen al het feit dat de KU Leuven als universiteit een standpunt zou innemen, zou in België ongezien zijn. We moe-

ten het maatschappelijk debat aanzwengelen.'

Ook vicerector Malfliet stelt dat de actiegroep hoe dan ook een belangrijke rol vervult. 'Ook al gaat het om een beperkt deel van de investeringen, het is goed dat de universiteit zich daar engageert en dat er over nagedacht wordt.' Ze wijst op het belang van een algemene bewustwording.

Ook bij de toekomstige rectorverkiezingen zal de materie van belang blijken, stelt Malfliet. 'Het is een goede zaak dat de aandacht voor een duurzaam beleid ook in de debatten voor de rectorverkiezingen aan bod zal komen. Duurzaamheid moet zeker naar de volgende beleidstermijn toe een belangrijk punt blijven voor de universiteit.'

Universitair draagvlak

De actiegroep mailde ondertussen reeds 400 professoren, waarvan 80 hun steun hebben toegekend aan het project. Bovendien lanceerde ze ook een petitie, die na enkele dagen reeds door een honderdtal mensen getekend is, en zal ze

op verschillende manieren proberen mensen te sensibiliseren.

Dat de actie binnen de universiteit ook op bijval kan rekenen, bevestigt vicerector Malfliet. 'De verwachting dat KU Leuven zich erbij aansluit wordt breed gedragen, door onder andere professoren en doctorandi.'

Naar aanleiding van de sensibiliseringsacties hebben verschillende kringen zich al positief geuit, waaronder NFK, VRG en Medica. Ook Stura speelt een belangrijke rol. Binnen enkele weken zal op de Algemene Vergadering van de Studentenraad gediscussieerd en gestemd worden over een collectief standpunt, dat dus ook door de kringen gedragen moet worden.

Naast investeringen in de fossiele brandstoffensector werkt de universiteit op sommige vlakken ook met de sector samen. Bijvoorbeeld door studenten er stage te laten lopen. Dat zou een collectief standpunt kunnen bemoeilijken. Enkele kringen stelden zich vorig jaar op een Algemene Vergadering de vraag hoe het met deze samenwerking verder moet, indien er iets zou veranderen aan de investeringen van de universiteit.

De actiegroep wil niemand afschrikken en wil er ook nog geen concreet antwoord over kwijt: 'Als onze campagne een bredere discussie kan losweken over samenwerking met dergelijke bedrijven, zou dat zeker mooi meegenomen zijn. We hebben alle studentenkringen gecontacteerd en we staan open voor alle standpunten. Op dit moment willen we zoveel mogelijk mensen bij onze actie betrekken zonder iemand af te schrikken of met de vinger te wijzen.'

In het ideale geval zou de e-mailcampagne, zo stellen de actievoerders, ervoor zorgen dat er een open brief komt van de proffen, gericht aan de universiteit. Op die manier kan de kwestie extra onder de aandacht gebracht worden. Idealiter zou die brief geschreven worden ten tijde van de volgende klimaat-

top. Die vindt echter plaats voor de volgende algemene vergadering van Stura. Of de brief zal getekend worden door de studentenraad, is dus nog niet duidelijk. Stura zelf laat weten dat het nog te vroeg is om hierop officieel te reageren.

Ook internationaal

'De divestment-beweging is een van de weinige kampen in de bredere klimaatbeweging die haar strijd aan het winnen is'

GERT-JAN VANAKEN
KU LEUVEN FOSSIL FREE

Verenigd Koninkrijk worden grote groepen gemobiliseerd om universiteiten onder druk te zetten om te desinvesteren in fossiele brandstoffen. 'De divestment-beweging is een van de weinige kampen in de bredere klimaatbeweging die haar strijd aan het winnen is', zegt Gert-Jan Vanaken.

Aan de universiteit van Oxford slaagden studenten er inmiddels in het bestuur te overtuigen om een standpunt in te nemen. 'De universiteit zette een belangrijke stap door akkoord te gaan met het principe van desinvestering. Dat is een sterke positie van waaruit we verder campagne blijven voeren', zegt Cara Turton-Chambers, student aan Oxford University en een van de bezielers van 'Oxford University Fossil Free'.

Ze nuanceert wel het optimisme. 'We zijn tevreden dat de universiteit stappen heeft gezet in de goede richting, maar dat is nog niet genoeg. Ik wil niet beweren dat onze universiteit al gedesinvesteerd heeft. Wij zetten ons nog steeds in om dat resultaat te bereiken in plaats van de feiten te verhullen met nietszeggende statements.' De bewustwording is al ingezet, maar er is duidelijk nog werk aan de winkel.

'De verwachting dat KU Leuven zich bij de actiegroep aansluit wordt breed gedragen door professoren en doctorandi'

KATLIJN MALFLIET
VICERECTOR DUURZAAMHEIDSBELEID

Afzien en vriendjes maken

Dopen op de campussen

In deze reeks kijken we of belangrijke aspecten uit het Leuvense studentenleven ook leven aan de campussen. Aflevering 1: Studentendopen.

Tekst Arne Sonck
Archiefbeeld Bart Heleven

De studentendoop is een bekend Leuvense fenomeen. Wanneer je midden oktober de straat optrekt voor een frisse herfstgeur, krijg je daar gratis een knoflookwalm bij.

Wie 's nachts luistert, hoort soms de stinkende schachten (*ongedoopten, red.*) zingend door de kleine steegjes strompelen. Wie goed kijkt, ziet ze huiverend-kokhalzend rondkruipen over de grote pleinen. Langzaam maar zeker leiden de maar al te bekende witgejaste doopmeesters hen naar die uiteindelijke bevrijding.

Ook aan de campussen wordt er gedoopt, al zijn er duidelijke verschillen met Leuven merkbaar. Wij gingen eens horen hoe het er aan de Kulak (Campus Kortrijk) en op Campus Geel aan toe gaat.

Bergparcours

Aan de Kulak is er geen sprake van doopmeesters als stadsgidsen met een hele trein schachten op sleeptouw. 'Wij houden onze doop op de berg buiten het centrum, waar de Kulak zich bevindt', vertelt Ruben Dewyspelaere, Kulakpreses. 'Helemaal boven op die heuvel staat een studentenrestaurant, daar worden de eerstejaars verzameld en vervolgens moeten zij het hele parcours naar beneden op hun knieën afleggen.'

Op dat parcours zijn er dan verschillende standjes van dopers. Uitgerust met allerhande viezigheid wachten zij de schachten op met verschillende opdrachten. 'Het eerste standje zijn wij, van het presidium', vertelt Ruben. 'Wij maken ze eerst nat met een spuit zodat ze het goed koud hebben, dan moeten ze op ons commando verder kruipen. Vaak laten we hen terugkeren en dan gebeurt alles opnieuw.'

'Ook laten we ze soms vulgaire dingen uitbeelden, maar we gaan nooit over de schreef. Onlangs verscheen er in *Het Laatste Nieuws* een artikel dat beweerde dat dat vulgaire de hoofdzaak is bij onze dopen. Maar dat is niet waar: we laten ze een beetje op elkaar liggen, maar het blijft bij uitbeelden. Er worden nooit kledingstukken uitgedaan.'

Privé-doop

Ook op Campus Geel wordt er niet door de stad getrokken. Rob Hereijgers, de preses van II (*de kring van de Industrieel Ingenieurs op campus Geel, red.*), vertelt: 'Bij ons is de doop gesloten, enkel de doopmeesters en de schachten zijn aanwezig.' Hier blijven de schachten dus gespaard van publieke vernedering.

Aan de Kulak is de doop wel openbaar. 'Het is onmogelijk om onze doop van de buitenwereld af te sluiten, dat gebeurt traditioneel op die berg. Er komen wel al eens mensen voorbij, of studenten die een vriend hebben die gedoopt wordt, maar het is niet zo dat er langs de zijlijn honderden toeschouwers vol leedvermaak staan te kijken', aldus Ruben.

Dat verschil kan ook te maken hebben met het aantal studenten dat gedoopt wordt. De Kulakdoop telde dit jaar zo'n 200 deelnemers. De technologiecampus in Geel is echter een kleine campus, de II kring doopte dit jaar ongeveer 30 schachten.

Doopcharter

Op andere punten komen de twee campussen beter overeen: 'Wij zijn ook wel fan van allerhande viezigheid', beweert Rob, 'zo maken we

ieder jaar de befaamde knoflookshampoo om te zorgen dat ze toch goed stinken. Ook bij ons hebben de schachten het koud. We zorgen wel dat het nodige aanwezig is van EHBO, warmte-dekens en drinkbaar water.

'Ik denk dat wij een gemiddelde doop hebben qua hardheid', vertelt Rob. 'Veel studenten komen met schrik naar de doop, maar dat is om wat ze hebben horen zeggen van mensen die zich niet hebben laten dopen. De gedoopten zeggen meestal dat het wel meevalt.'

'Wij hebben dan ook een doopreglement dat vastlegt wat er allemaal uit den boze is', vervolgt Rob. Dat wordt zeer streng gecontroleerd en moet door alle deelnemers, schachten en doopmeesters ondertekend worden.

Ook de Kulak heeft zo'n doopcharter, de studentenvoorzieningen controleren alles wat er gebeurt. 'Wanneer er klachten komen, worden die opgenomen in het doopcharter. Zo kloegen vorig jaar studenten over brandwonden, die kwamen er door het combineren van mosterd en azijn. Die producten zijn dus nu niet meer toegelaten, ook mest en slachtafval zijn bijvoorbeeld verboden', vertelt Ruben.

Ontgroening en schachtendoop

Op Campus Geel is er geen schachtenverkoop. De Kulak heeft wel iets dat daarop lijkt: Op de eerste cantus na de doop kunnen de commilitones (*gedoopte en ontgroende kringleden, red.*) bieden op een schacht. Die moet dan opdrachten doen tegen andere schachten maar dat is enkel voor tijdens die cantus.

De ontgroening lijkt wel een populair gegeven. Aan de Kulak lijkt die het minst aangenaam. 'Onze schachten worden ontgroend op de ontgroeningcantus. Ze krijgen elk drie drankjes met allerlei vochtigheid en eten in, dus niet het lekkerste. Het eerste drankje heeft een blauwe, het tweede een witte en het derde weer een blauwe kleur, dat zijn onze clubkleuren. Die drie drankjes moeten ze dan opdrinken. Dan leg ik volgens de ceremonie een lint over hun rechterschouder, worden ze commilito en mogen ze dopen', vertelt Ruben.

'Wij gaan eigenlijk gewoon op weekend', vertelt Rob. 'Aan het einde ervan is er dan een cantus. Daarop moeten de schachten een formule opzeggen en een pint met zout opdrinken, dan zijn ze ontgroend.'

Verplichte deelname

Op beide campussen is het meedoen aan de doop een verplichte voorwaarde om presidiumlid te worden. 'We proberen de schachten ook altijd te pushen om bepaalde dingen te doen die traditioneel elk jaar terugkomen', vertelt Rob. 'Maar als iemand iets nu echt niet wil doen, dan voorzien we normaal gezien gewoon een alternatieve opdracht.'

Over de redenen om mee te doen aan de doop zijn beide presessen het eens: 'Ik zou het vooral doen om vrienden te maken, dat schept echt een band, zo samen afzien', vertelt Rob. 'Het groepsgevoel dat we creëren vinden we zeer belangrijk. Je komt per faculteit naar de doop en zo leer je meteen al mensen kennen. Wanneer je gedoopt bent word je pas echt *part of the gang*. We maken daar maar een klein onderscheid in, maar het voelt toch anders als je praat tegen iemand die ook gedoopt is', vult Ruben aan.

'Dat schept toch een band, zo samen afzien'

ROB HEREIJGERS
PRESES VAN II

'Wanneer we schachten natgemaakt hebben met een spuit, moeten ze op ons commando verder kruipen'

RUBEN DEWYSPELAERE
KULAKPRESES

LIFEHACK

Het studentenleven is enerzijds slaapverwekkend, anderzijds duur.

De ideale oplossing voor beide problemen vind je bij Pangaea, het ontmoetingscentrum voor studenten over de hele wereld. Hoe werkt het? Ga naar Vesaliusstraat 34, koop een 'lidmaatschap' voor vijf euro en geniet een jaar lang van gratis koffie en thee in de lounge bar! Je krijgt een mok die je zo vaak als je wilt mag gaan bijvullen.

De bar is geopend van twaalf uur 's middags tot acht uur 's avonds en op vrijdag zelfs tot middernacht.

Heb je zelf een tip om het studentenleven aangenaamer te maken, mail dan naar lifehack@veto.be.

(Tim Van Roey)

KU Leuven breidt haar wifin netwerk grondig uit. Het doel is om tegen eind 2017 alle drukbezochte plekken van wifi te voorzien.

Tekst Tim Van Roey

Momenteel omvat het wifin netwerk van de KU Leuven 1428 toegangspunten. Dat zijn er al heel wat, maar het kan altijd beter. Het doel van ICTS, de centrale informaticadienst van de KU Leuven, is om alle publieke plaatsen waar potentieel veel studenten komen, dekking te geven.

Tegen eind 2017 moeten alle auditoria uitgerust zijn met *High-density wifi*, zodat veel gebruikers tegelijkertijd van een degelijk signaal kunnen genieten. Ook zullen alle ontmoetingsplekken van Living Campus (een nieuw project om sommige campussen aangenamer

te maken, lees meer op pagina 3 van deze Veto) uitgerust worden met internettoegang.

Rustige ruimtes

Tevens zullen meer openbare plekken wifitoe-gang krijgen. Nu kan je al surfen in de bibliotheken, leercentra, auditoria, Alma's ... In de toekomst krijgen ontmoetingsruimtes zoals Pangaea, het ontmoetingscentrum voor internationale studenten, ook een wifivoorziening.

Op campus Gasthuisberg wordt momenteel gebouwd aan een nieuw gebouw waar onder andere Alma gehuisvest zal worden. Daar ko-

'1428 accesspoints, dat ligt wel heel dicht bij het stichtingsjaar van de universiteit'

HERMAN MOONS
HOOFD DIENST CENTRALE ICTS INFRASTRUCTUUR

men enkele zithoekjes en rustige plaatsen die ook met internet uitgerust zullen worden.

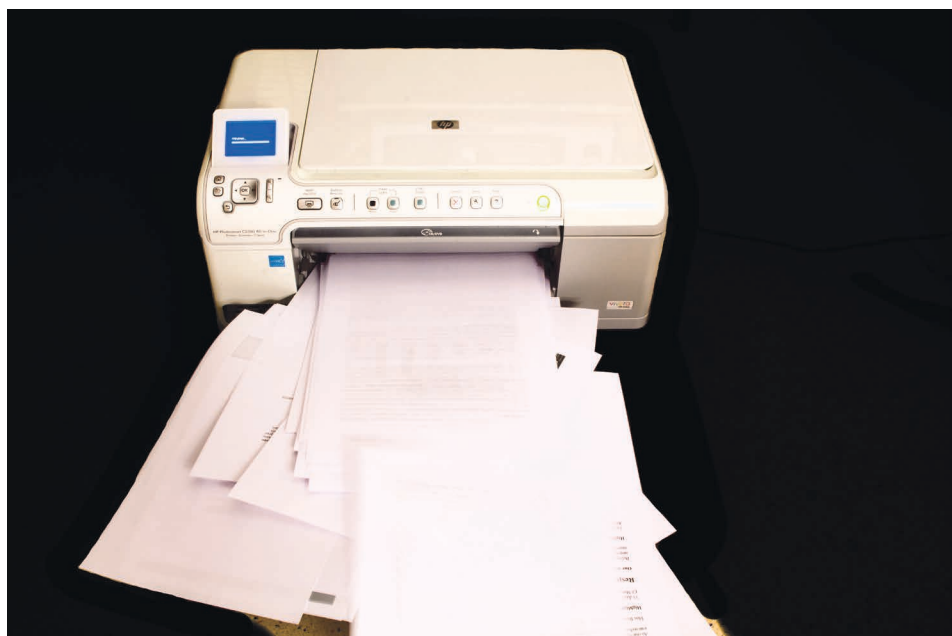
Sinds vorig jaar werkt de KU Leuven samen met Telenet om gebruikers ook buiten de universiteit toegang tot internet te verschaffen. Zo is het mogelijk voor alle studenten van de campussen Leuven, Kortrijk en Antwerpen om in te loggen op de 1,3 miljoen Telenet WiFree-netwerken doorheen heel Vlaanderen. Dat betekent dus dat alle studenten en personeelsleden in heel Vlaanderen over gratis wifi beschikken. Als wederdienst zenden alle routers van de universiteit een signaal uit waarvan de Telenetklanten kunnen profiteren.

De wifivoorzieningen zijn nog in volle groei. Zo stelt Herman Moons, hoofd Dienst Centrale ICTS Infrastructuur: 'Er komen nog elke dag accesspoints bij, er worden er elke dag nog geïnstalleerd. Momenteel ligt het aantal op 1428, wat wel heel dicht bij het stichtingsjaar van de universiteit ligt.'

Nieuw printstelsysteem KU Leuven dit academiejaar voltooid

Print eenvoudiger met **Papercut**

Tekst Jan Costers
Beeld Bart Heleven

Sinds 2014 heeft de KU Leuven gewerkt aan een systeem voor studenten om via de universiteit gemakkelijker te printen, kopiëren en scannen. Sinds dit academiejaar staat het systeem op punt.

De invoering van het nieuwe systeem Papercut was nodig om de vorige printsystemen van de KU Leuven te vervangen. Het project wil geen strijd aangaan met de bestaande copyshops, maar het printen en kopiëren via universiteitsprinters eenvoudiger maken voor studenten. Dat door te opteren voor een uniforme aanpak en een gelijke prijs op alle campussen.

Door dit nieuwe systeem kunnen studenten op een gemakkelijke manier printen op 65 multifunctionele printers die verdeeld zijn over de bibliotheken, leercentra en pc-klassen van de KU Leuven. Die printers zijn niet alleen in de binnenstad van Leuven te vinden, maar ook op de campussen Heverlee, Gasthuisberg, Antwerpen en Kortrijk.

Studenten kunnen niet enkel via de pc's van de KU Leuven de documenten uploaden die ze willen printen, maar ook via hun eigen laptop of smartphone. Het systeem van geauthenticeerd printen, waarbij de student inlogt met zijn KU Leuven account, zorgt ervoor dat de printopdracht daaraan gekoppeld wordt.

Met de 'Print Anywhere'-feature kan de student zelf bepalen welke printer hij gebruikt en wordt de printopdracht tot twaalf uur lang be-

waard, zodat de student bij eventuele files of kapotte printers een andere printer kan opzoeken.

De prijzen voor deze prints of kopieën zijn te vinden op de website van de KU Leuven en zijn gelijk voor alle campussen en elke printer. Het betalen via het nieuwe systeem gebeurt door printkrediet op je studentenkaart te zetten. Dat kan via een online betaling, de bancontact-app of de aankoop van een voucher.

Papercut kan voorzichtig succes genoemd worden

Tijdens de eerste twee weken van het academiejaar werden met het nieuwe systeem ongeveer anderhalf miljoen pagina's geprint of gekopieerd. De voorbije twee jaar was dat het gemiddeld aantal pagina's dat in een maand de revue passeerde. Hoewel het nog vroeg is, kan Papercut al voorzichtig een succes genoemd worden.

‘Je maakt afval mooi door de manier waarop je het behandelt’

Met 'Oblivion' overlaadt Sarah Vanhee STUK met allerlei soorten afval, van ongebruikte ideeën tot lege tubes tandpasta. Een mozaïek van 'trash' over het omarmen van overschot.

Tekst Simon De Smet
Persbeeld Phile Deprez

Ooit al eens nagedacht over het afvalspoor dat een mens jaarlijks achterlaat? En welke omvang die rotzooi aanneemt? Performer-afval-collectie Sarah Vanhee hield gedurende één jaar alles bij wat ze anders zou wegwerpen en presenteert het resultaat daarvan nu in *Oblivion*. Een aparte kijk op de dingen des levens.

Waardeoordeel over afval

Wanneer we iets oninteressant en niet de moeite waard vinden om te bewaren, degraderen we het tot afval. Voor deze voorstelling daagde Vanhee zichzelf uit om dat waardeoordeel op te schorten. 'Door een bepaalde attitude op te bouwen, kweek je een vermogen om in alles iets te zien. Een ervaring die verwarrend is, maar tegelijk ook verrijkend.'

Het levert in ieder geval een bom aan materiaal op om in een voorstelling te verwerken, maar een aanklacht op de consumptie-

uit een niet-vooringenomen positie. Daarom ook handelt deze voorstelling niet over afval. Veel meer gaat het over alles waar we ons van losknippen en ontdoen, datgene wat we niet meer willen zien. Maar ook over de geschiedenis, die altijd maar één mogelijkheid heeft.'

Voyeurisme

Vanhee, die zelfs een *shit diary* bijhield, gunt ons via haar afval ook een blik in haar eigen geschiedenis. Leidt dat automatisch ook tot voyeurisme? 'Ik hoor hierover verschillende reacties. Bepaalde mensen zien dat zo, maar voor anderen is dit dan weer het mogelijke afval van één individu. Zo heeft de voorstelling veel lagen. Veel mensen beseffen ook dat ze niet alles moeten snappen: je kunt het ook ondergaan. Je kunt het overschot, de veelheid omarmen.'

Tot slot is afval niet bepaald een begrip dat wordt geassocieerd met kunst en schoonheid. Toch vindt Vanhee dat *Oblivion* ook esthetisch

maatschappij is *Oblivion* niet. 'Een standpunt neemt de voorstelling niet in, maar ik denk wel dat de voorstelling het publiek allerlei beelden aanreikt om er zelf een idee over te vormen.' Veeleer wil Vanhee de vooringenomenheid tegenover afval, als iets dat slecht zou zijn, bevragen.

Dat Vanhee met afval niet het meest evidente thema aansnijdt, is een constante in haar werk. Volgens de kunstenaar zijn de zaken die zich buiten onze focus afspelen vaak een barometer voor wat er politiek, sociaal en ethisch gezien problematisch is in onze maatschappij.

Door met een andere blik naar die onzichtbare werelden te kijken, zoals afval daar een van is, probeer ik die opnieuw te bekijken van-

kan zijn. 'Je maakt iets mooi door de manier waarop je het behandelt. Ik ga een relatie aan met de objecten, zowel materiële als denkobjecten of ideeën, die deel uitmaken van de voorstelling. In zaken die ik normaal zou weggooien, moest ik nu waarde en schoonheid zien. Dus de manier waarop je het brengt en ermee omgaat, wordt belangrijker dan wat het is. Daar schuilt volgens mij de schoonheid in.'

Oblivion speelt op donderdag 27 oktober 2016 om 20u30 in de Labozaal van STUK. De voorstelling vindt plaats in het kader van het Transitfestival (21/10 - 30/10), dat circulaire economie als thema heeft.

RECENSIE: FABULEUS 20

Theater neemt tram 2

Stadsgezelschap FABULEUS blies twintig kaarsjes uit met een compilatievoorstelling in de Schouwburg. Een bonte mix van theater en dans die zowel terugblijkt als introduceert.

Tekst Gilles Michiels en Philip Lammens
Persbeeld Clara Hermans

Een twintigjarig bestaan kun je op verschillende manieren vieren. De gemiddelde jongeling zou zich geruststellend beperken tot een braspertij op kot. De jongeren van het theater- en danshuis FABULEUS kiezen resoluut voor een stijlvolle alternatief: een compilatievoorstelling in de Schouwburg. Het concept? Fragmenten uit bijna vijftig producties die het productiehuis de laatste tien jaar bracht, aaneenrijgen tot een dikke twee uur theater, muziek en dans.

Trütte Hilläry

Hoe beter een publiek opwarmen dan met een verhalende stem die in IKEA-Zweeds de actualiteit aan elkaar grapt? Van 'die trütte Hilläry' zwalpen naar 'hörfstwör met kastönjes pöffen': het doet de lachspieren tintelen.

De eenheid zit bij fABULEUS in de veelheid

Wanneer de stem stopt, komen her en der jongeren het podium opgelopen. Zo moet het voor hen gegaan zijn: bij de ene voorstelling als jonge toeschouwer aanwezig en bij de volgende als performer. Na een minuut zitten ze allen met een honderdtal op het podium.

Zes waterjuffers gehesen in zwarte jurkjes beginnen aan een beestachtige choreografie. Als gevallen herfstbladeren dwarrelen ze rond elkaar op het podium, stoten ze sporadisch een oerkreet uit. Vanaf dan slorpt de voorstelling je op: je ziet iemand in een emmer pissen en een potige jonkvrouw in maliënkolder, je hoort een fragment uit Shakespeares *Othello* en een *singalong* geheten *The Best of All Possible Worlds*, een filosofieles in muziekvorm.

Een mannetje met een opvallende snor en een hoed van plakband onderbreekt het gekweel. Wat hij dan doet, laat je wenkbrauwen een hemisfeer boven je hoofd uitstijgen. Hij steekt zijn mond vol, onmogelijk vol met plastic brokken en braakt die vervolgens met een heerlijke mimiek uit op het podium. Onversneden humor.

Dessertbuffet

Wat kan een goede compilatie zijn? Hoe bal je in één avond samen wat in je alle veelzijdigheid en rijkdom groot hebt zien worden? De eenheid zit in de veelheid. FABULEUS 20 kan onmogelijk één overkoepelend verhaal vertellen, hetzij het dat zelf is. Het lijkt vanzelf-

Een man die een mond vol plastic brokken uitbraakt? Onversneden humor

sprekend wanneer een sexy eerbetoon aan Michael Jackson gevolgd wordt door een dansend duo dat als houtwormen over en door elkaar kronkelt op het krakende geluid van een bankschroef die vers eikenhout samenperst.

Onvermijdelijk is de voorstelling daardoor soms onevenwichtig en blijkt niet elk fragment even pakkend. Terwijl de meeste passages van muziek en dans aan zichzelf genoeg hebben, had het gedeelte met tekst meer tijd kunnen gebruiken om echt een verhaal of een sfeer neer te poten. Maar laat dat de pret niet drukken. Met zijn polyvalente variëteit, die werkelijk alle kanten uit zwiert, kan FABULEUS 20 evenzeer een fijne terugblik zijn voor de trouwe fan alsook een introductie voor wie het gezelschap de volgende tien jaar zal volgen.

fABULEUS 20 is een compilatie als een dessertbuffet. Je neemt overal een stukje van en laat het rusten op de onderkant van je tong, totdat je de smaak volledig te pakken hebt en je je met een brede glimlach een weg baant naar het buffet voor meer. En op die grote taart in het midden van het buffet blijken twintig kaarsjes genoeg om de Schouwburg in vuur en vlam te zetten.

De compilatievoorstelling fABULEUS 20 speelde op 21, 22 en 23 oktober 2016 in de Leuvense Schouwburg.

In de reeks 'Antipodium' brengt Veto schijnbare antipoden of tegenhangers in het culturele veld met elkaar in gesprek. Deze week: Rinus en Freek Van de Velde.

'Ik ben niet ongelukkig genoeg om jaloers te zijn op Rinus'

'Dat vind ik nu raar: dat gij niet wilt ruilen met mij!'

Freek Van de Velde is professor in de Taalkunde, zijn broer Rinus een gerenommeerd kunstenaar. Het gesprek tussen hen gaat van kunst en taal tot cocaïne en pretentie.

Tekst Arne Sonck, Eva Sevrin en Leonard Boon
Beeld Vincent Peeters

BIO

Rinus Van de Velde

- vooral bekend omwille van zijn monumentale tekeningen met houtskool
- exposeerde in een groot aantal landen, o.a. Spanje en Brazilië
- is al enkele jaren een van de boegbeelden van de Belgische hedendaagse kunst
- hield in 2016 in het S.M.A.K. de solotentoonstelling *Donogoo Tonka*

Jullie zijn samen opgegroeid, hoe zijn jullie dan bij taalkunde en kunst terechtgekomen?

Rinus: 'Dat kwam enerzijds door een buurjongen van ons. Die had dezelfde leeftijd als Freek en was een enorm getalenteerd tekenaar. Ik zat daar bijna evenveel als thuis en keek toen enorm naar hem op omdat die zo'n talent had.'

'Later ben ik eens naar een tentoonstelling in Parijs geweest van de fauvisten (*cf. fauvisme, expressionistische stroming, red.*). Dat vond ik iets heel speciaals. Ik ben toen tekenles gaan volgen bij de lokale beeldhouwer van het dorp. Die zei dat ik talent had, en vanaf toen ben ik beginnen te dromen. Ik ben dan op mijn jongenskamer stiekem beginnen tekenen en mij beginnen in te beelden dat ik een kunstenaar was ofzo.'

Freek: 'Ik had al vrij vroeg het idee om talen te gaan studeren. Ondertussen ben ik wel met heel andere dingen bezig dan waar ik toen die richting voor gekozen heb. Ik doe nu kwantitatieve taalkunde, dat is de toepassing van statistiek op de taal. Die branche is dus heel ver verwijderd van waar die studierichting initieel om draait.'

Zijn er gelijkenissen tussen de kunstwereld en de academische wereld?

Freek: 'Er is een grote gelijkenis tussen kunst en wetenschap tout court. Beiden reduceren ze de werkelijkheid. Ze proberen de entropie te verlagen. De wereld an sich is een bruine massa en ons brein probeert daar betekenis in te scheppen. Rinus, je tekeningen reconstrueren de werkelijkheid toch in enkele geometrische vlakken?'

Rinus: 'Ja, maar heel mijn oeuvre is in zekere zin een constructie. Ik ben geen intuïtieve of brute kunstenaar, zoals bijvoorbeeld Jackson Pollock die zijn diepste emoties op het doek smijt. Ik werk eerder beredeneerd en rationeel. Je zou het bijna overdacht kunnen noemen.'

Freek: 'Er blijft wel een zeker verschil tussen de twee. Wetenschap wil ons behoeden voor overbodig denkwerk. Een wiskundige formule is zoals een werkpaard. Kunst lijkt ons juist met meer denkwerk op te zadelen.'

Democratische kunst

Zowel kunst als wetenschap wordt vaak beschouwd als elitair of ontoegankelijk, zien jullie dat ook zo?

Freek: 'Het idee van volledig democratische kunst is een waanidee. Kunst is niet voor iedereen even toegankelijk. Dat is ook zo voor wetenschap. Wel verzet ik me tegen het misbruik van jargon om wetenschap zo obscuur mogelijk te maken. Sommige wetenschapsdomeinen hebben daar last van. Maar de details van de snaartheorie of het bewijs van de laatste stel-

'Ik drink niet, en ik snuif geen grammen cocaïne'

RINUS VAN DE VELDE

ling van Fermat blijven tot op zekere hoogte onleesbaar voor de niet-ingewijden, dat is nu eenmaal zo.'

Rinus: 'Ik geloof wel in een soort boodschapper. Bijvoorbeeld wat Jan Hoet deed, de leek in de kunst krijgen: dat heeft iets moois. Wie weet ziet een jonge gast een documentaire over de laatste stelling van Fermat en denkt die: 'Ik ga wiskunde studeren.' Ik ben zelf zo'n voorbeeld. Na een eerder toevallig bezoek aan een Fauvistische tentoonstelling, was ik overtuigd om kunstenaar te worden. Kunst en wetenschap moeten naar buiten gebracht worden, wat niet wil zeggen dat ze verstaanbaar moeten zijn voor iedereen, of democratisch moeten zijn.'

Freek: 'Inderdaad.'

Rinus: 'Desalniettemin zou ik niet veel van Freek zijn werk begrijpen. (*lacht*) Dat is een groot verschil tussen onze bezigheden: naar mijn werken kan je steeds kijken, zonder meer.'

Freek: 'Jij werkt per definitie voor een publiek. Dat is anders in de academische wereld. Sommige onderzoeken worden amper gelezen. Je moet je daar als wetenschapper ook geen illusies over maken. Als tien mensen naar je werk verwijzen, dan is het een doorslaand succes. De meeste papers stranden echter meestal enkel bij de auteur en misschien een handvol peer reviewers.'

Mis je dat dan nooit, een publiek?

Freek: 'Tijdens de hooggotiek zijn kathedralen gebouwd met onzichtbare waterspuwers erop. Die beelden waren niet te zien voor het volk van toen. Je kan die alleen maar zien met moderne luchtopnames. Toch zijn die waterspuwers perfect afgewerkt. Het bestaan van die dingen, het feit dat ze voor sommige mensen iets betekenden, dat is een troostende gedachte. De meeste mensen hebben geen publiek, dat is des mensen.'

Drie gram cocaïne

De eenzame bezigheid van een academicus lijkt fel te contrasteren met het cliché van de mondaine kunstenaar.

Rinus: 'In de kunstwereld is er nog veel meer plaats voor extravagantie, mensen die het breed laten hangen. Sommige kunstenaars hebben bijna rocksterallures. Tijdens het opbou-

‘Maak je als wetenschapper geen illusies: als tien mensen naar je werk verwijzen, is dat een doorslaand succes’

FREEK VAN DE VELDE

wen van hun expositie vragen ze naar een bepaald soort whiskey, of verlangen ze zoveel gram cocaïne.’

Freek: ‘Ik stel me voor hoe een *key note speaker* op een congres drie gram cocaïne zou eisen: ‘Ja, euh, nee!’ (gelach)

Rinus: ‘Die blitse levensstijl is niet aan mij besteed. Ik kom doorgaans aan in een jeansbroek, want in een pak voel ik mij al snel een verklede aap. Ik drink ook niet, en ik snuif geen grammen cocaïne. (lacht) Als ik in business class kan vliegen, dan vlieg ik zo, maar dat is gewoon omdat ik uitgerust wil zijn op mijn job.’

Freek: ‘Bij veel wetenschappers is ook de culturele pretentie verdwenen. Je kan nu schaamteloos toegeven dat je Bach rotslecht vindt, of nooit een boek leest. Vroeger had je nog de universele cultuurmens, de homo universalis. Die is verdwenen. De wetenschap is daarvoor te gespecialiseerd geworden, je kan niet van alles op de hoogte zijn. Het wetenschapsbedrijf is een machine geworden, het aantal vrijheidsgraden is gereduceerd.’

‘Onderzoek moet nu volgens het boekje gaan, alles is gestroomlijnd, dat is positief. Het heeft wel als gevolg dat filosoferen vanuit de leunstoel niet meer mogelijk is. Als je nu aan zo’n beukenhouten bureau zit met zo’n holle wereldbol met sterke drank daarin, word je vierkant uitgelachen hé.’

Rinus, kun je bij jou spreken van zo’n vast stramien? Je bent bekend geworden met een bepaalde stijl, houdt dat je tegen om steeds blanco te beginnen?

Rinus: ‘Ik begin nooit met de gedachte: ‘Ik ga nu nooit meer

een werk maken omdat de mensen dat al kennen’, maar het is wel lastig als je in een interview dan de ‘houtschoonkunstenaar’ wordt genoemd. Ik doe nog andere dingen dan alleen maar tekenen. Dat wil ik ook op de voorgrond krijgen. Maar het is een moeilijk gevecht tegen mensen die je in een hokje willen plaatsen. Het is dubbel. Enerzijds verlangt het publiek om je werk te herkennen, maar anderzijds willen ze niet steeds hetzelfde. Uiteindelijk probeer ik me vooral met mezelf bezig te houden. Dat klinkt heel egoïstisch, maar als kunstenaar moet je niet te veel bezig zijn met het publiek. Dat heb je toch nooit in de hand.’

Jullie levens zijn vast heel verschillend, voldoen jullie aan de clichés van bohemien-kunstenaar en gestructureerde academicus?

Rinus: ‘Mijn leven en mijn werk lopen enorm hard door elkaar, mijn atelier ligt aan mijn huis en bovendien is mijn kunst vrij autobiografisch geïnspireerd. Dat wil niet zeggen dat ik niet gestructureerd werk. Ik sta meestal ’s ochtends vroeg op en werk dan tot het avondeten en dan daarna nog door.’

Freek: ‘Dat is dan wel uitzonderlijk voor een kunstenaar misschien. Hebben die doorgaans niet wat minder zelfdiscipline?’

Rinus: ‘Nee ik denk dat dat een beetje het romantische idee is, elke hedendaagse kunstenaar die ik ken werkt eigenlijk vrij gestructureerd en enorm hard.’

Freek: ‘Ja, om dan de andere kant van het cliché te ontcrachten: ik geef weliswaar college, maar dat is maar enkele uren per week. Voor de rest kan ik mijn uren zelf kiezen en werk ik zelfs meestal gewoon ’s nachts. Er staat dus geen enorme muur tussen hoe wij leven denk ik.’

Zouden jullie ooit willen wisselen?

Freek: ‘Ik ben vooral blij dat mijn broer een bekende kunstenaar is, dat is iets waar je trots op kan zijn. Stel je voor dat hij een of andere idiote hobby had ofzo (lacht). Die extra vrijheid en het feit dat hij meer verdient zijn dingen die ik wel zou willen. Maar ik ben echt niet ongelukkig genoeg met mijn leven om een soort van *green-eyed monster*-jaloerie te hebben.’

Rinus: ‘Allee dat vind ik raar, dat gij niet wilt ruilen!’ (lacht)

BIO

Freek Van de Velde

- behaalde een master in de Germaanse Talen aan de KU Leuven
- doctoraatsstudie over de geschiedenis van de naamwoordgroep in het Nederlands
- mede-oprichter van het Moroccorp, een corpus met Marokkaans-Nederlandse woorden
- onderzoekt aan de KU Leuven o.a. taalevolutie en taalvariatie in het Nederlands

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel - 016 22 44 38
Fax - 016 22 01 03
veto@veto.be

veto.be
twitter.com/veto_be
instagram.com/veto_be
facebook.com/vetoleuven
snapchat: veto_be

Jaargang 43, nummer 5
Maandag 24 oktober 2016

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

HOOFDREDACTEUR
Simon Grymonprez

REDACTIESECRETARIS & V.U.
Brecht Castel

REDACTIE
Martijn 'Beleggen? Alles in een sok onder mij bed ja!' Stoop, Anneleen 'in stilte' van Kuyck, Arne 'Een 'Start to run' programma, specifiek voor Letterenstudenten' Sonck, Bavo 'ne goeie camera en duizend nieuwe kabels voor Veto TVNys, Naomi 'Wijn... of Werner Thomas, die wordt ook beter met de jaren' Bonny, Simon 'De Aveve' Thys, Eva 'Rinus Van de Velde' Sevrin, Gilles 'Freek Van de Velde' Michiels

SCHRIJVERS
Eline 'in keuken' Stevens, Josje 'Een samenleving zonder monetair systeem' Kerkhoven, Sander 'Een schermvennootschap in Panama' Van Isacker, Noah 'in fossiele brandstoffen' Fuhrmann, Jan 'in voetbalmetaforen en een broodjeszaak Costers, Paul-Emmanuel 'Een levenslange voorraad Rodenbach' Demeyere, Stef 'Optima' Van Aken, Jef 'Het Nieuwsblad' Cauwenberghs, Vinsent 'In een boterham' Nollet, Pjotr 'Waarmee zou ik beleggen vind ik een veel relevantere vraag' Hubin, Tim 'studiepunten' Van Roey, Philip 'radiomakers zonder

het RS' Lammens, Simon 'maakt niet uit, zolang het hipster en cultureel is' De Smet, Leonard 'geld voor jongerenpartijen' Boon, Staf 'Philips' Nys

BEELD VOORPAGINA
Seppe 'mijn eigen, omdat ik zo'n awesome foto's maak' Duwé

FOTOGRAFEN
Bart 'geneesmiddelen' Heleven, Vincent 'VCR Technology' Peeters, Seppe Duwé, Jef Cauwenberghs

TEKENAARS
Tomas 'anti-kapitalistische aandelen bij Comac' Craps, Josje Kerkhoven

KU LEUGEN
Klaas 'Zeg Thomas, mogen wij hier alles schrijven wat we willen?' Van den Broeck, Thomas 'Goh ja, Klaas, ik vermoed van wel' Winters

EINDREDACTIE
Brecht Castel, Simon Grymonprez, Tim Van Roey, Gilles Michiels, Eva Sevrin, Arne Sonck, Simon Thys, Jan Costers

VORMGEVING
Simon Grymonprez, Brecht Castel, Anneleen van Kuyck

ADVERTENTIES
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38w

DRUKKERIJ
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

OPLAGE
9.000 exemplaren

ISSN-NUMMER
0773-5162

ABONNEMENTEN
Wil jij elke week een Veto in de bus?
Mail dan je naam en adres naar brecht@veto.be en schrijf 11 euro over op BE22 0011 4801 9147.

MEEDOEN?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, video, cartoons, IT, lay-out..., *Waarom wil jij beleggen?*) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

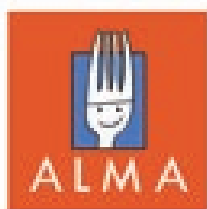
ALMA MENU

www.alma.be
[/almakuleuven](https://www.facebook.com/almakuleuven)
[@almakuleuven](https://www.instagram.com/almakuleuven)
[@almakuleuven](https://www.tiktok.com/@almakuleuven)

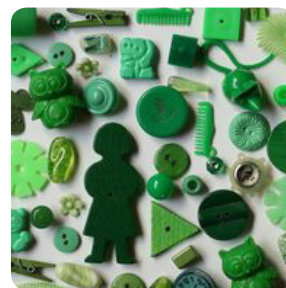
Alma 1,2,3 & Gasthuisberg

- Ma** Kervelroomsoep - Minestrone-soep
Provençaals stoofpotje
Quorn pita
Gepaneerde kipfilet in bieslooksaus met erwten
Kabeljauwbrochetten in Hollandse saus met prei
- Di** Pompoensoep - Chinese noedelsoep met tofu
Spaghetti bolognese
Groentennuggets met spinazie in botersaus
Big Alma hamburger met slaatje
Steak in portosaus met broccoli
- Wo** Groentesoep met spekjes - Doperwtensoepp met kervel
Vleesbrood met spruitjes in vleessaus
Pompoentaart met slaatjes en aardappelen
Koniginnehapje
Heekfilet met tomaat in Nantuasaus
- Do** Preisoepp - Zuiderse vissoep
Trioburger met pompoenpuree in tiroolse saus
Vegetarische loempia in Indische saus met wokgroenten
Varkensspies in blackwellsaus met romanesco groenten
Stoofvlees
- Vr** Gascognesoep - Mediteraanse soep met kip en pistou
Kaaskroketjes met jonge wortelen
Scampibrochette in dillesaus met tomaat uit de oven
Koniginnehapje
Lamsburger in mosterdsaus met pastinaakblokjes

Nooit meer aanschrijven in Alma Gasthuisberg
broodje.alma.be

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen
met een enorm en steeds wisselend aanbod!

Ijzerenmolenstraat 10-12 • 3001 Heverlee

Diestsestraat 253 3000 • Leuven

016 26 09 21 • www.spit.be

de kringwinkel

SPIT

KU LEUGEN

Ontdek de wereld, begin bij nog een rondje te lopen

LIFEHACK

Als je na een avondje uitgaan zeer dronken bent, kan je beter meteen je roes gaan uitslapen in de aula. Zo ben je meteen aanwezig in de les van 8 uur.

KU Leuven koopt supercomputer

Rik Torfs: "Nu kunnen we nog sneller mijn beleidsberichten versturen!"

24 urenloop verstoord door badmeester

Apolloon doopte studenten om dit jaar zeker zijn van hun 24 urenloop overwinning

Navraag — Bazar —

Het gaat alsmear sneller voor Bazar. Toch stopt de Belgische groep, tussen alle optredens en de voorstelling van hun debuutalbum *Echo* door, de klok graag voor wat zelfanalyse.

Tekst Gilles Michiels, Eva Sevrin en Staf Nys
Persbeeld Athos Burez

Muzikaal kan Bazar al een supergroep genoemd worden, want met Oliver Symons en Simon Nuytten sleurt Mathieu Terry 'eigenlijk altijd twee gastzangers mee'. Ook buiten de muziek vullen ze elkaar aan.

Mathieu en Oliver, jullie hebben ooit deelgenomen aan Eurosong for Kids. Welke invloed heeft die ervaring gehad op jullie carrière?

Oliver: 'Ik denk dat dat redelijk essentieel is geweest. Op zo'n jonge leeftijd kom je toch al in een professioneel circuit en ontmoet je mensen met wie je anders nooit zou samenwerken. Dat was een groot voordeel.'

Simon: 'Mathieu en ik hebben elkaar leren kennen op de finale van Oliver.'

Oliver: 'Iedereen kent iedereen daar, uit alle edities.'

Mathieu: 'Max Colombie van Oscar and the Wolf zat in mijn jaar. Max had toen naar Simon gestuurd om met mij een band te beginnen. En de eerste ontmoeting van Max en Simon was ook met mij, op de finale van Oliver. Dus zie je het? Incestueus! Iedereen op mekaar. Echt vies. (lacht) Nee, zonder Eurosong hadden we hier niet gezeten.'

Wat vonden jullie van Oliver?

Simon: 'Fantastisch.'

Mathieu: 'Fe-no-me-naal!'

Eerst speelden jullie folkmuziek onder de naam Handshake. Vanwaar de ommeslag?

Mathieu: 'Simon en ik hadden onze eerste akoestische gitaar gekocht en dan zijn we daarop begonnen *rakken*. Toen werden we iets ouder en wilden we toch een beetje andere muziek maken. Dan kwam Ollie erbij en hebben we eerst rock gespeeld, maar dat was ook niet wat we echt wilden. Heel organisch zijn we zo tot de huidige sound gekomen.'

Hoe kijken jullie terug op die muziek?

Simon: 'We laten dat rustig achter ons.'

Mathieu: 'Het was een logische eerste stap. Maar de EP *Meer dan ooit* had eigenlijk nooit opgenomen moeten worden. Toen werkten we met mensen samen die daar wel in geloofden ... (Simon lacht) Nee nee, ik bedoel ...'

Oliver: 'Wat bedoel je nu eigenlijk?' (lacht)

Mathieu: 'Dat het niet erg is dat we dat gedaan hebben, maar we hebben daar ook niet veel mensen mee ...'

Oliver: '... lastiggevallen?'

Mathieu: 'Iets bijgebracht of zo. Maar kijk, het was een logische eerste stap.'

Jullie behaalden al successen voor Echo was verschenen. Is een album nog nodig?

Mathieu: 'Die twijfel hebben we wel gemerkt. Een album is eigenlijk *vree* jaren 90. Maar het heeft iets officieels.'

Oliver: 'Het begint minder waarde te hebben, terwijl ik het leuk vind om een album echt te hebben.'

Mathieu: 'Ik ook. Al denk ik dat het afhangt van de muziek die je maakt. In de popmuziek kan één goed nummer volstaan. Bij de undergroundgenres zijn albums nog gebruikelijker. We leven in een ...'

Simon: '... vluchtige tijd.'

Mathieu: 'Ja, dat heeft veel te maken met de tijd

We doen al enkele interviews een oproep'

waarin we leven. Iedereen is alles snel vergeten.'

Lyrics en lyriek

'Liever snel naar de hel dan traag naar de hemel.' Is die vluchtige tijd belangrijk in jullie teksten?

Mathieu: 'Ik denk dat we kinderen zijn van onze generatie. Dat hoor je in de muziek en in de teksten. Die zin is niet mijn meest poëtische lijn, maar blijft wel hangen, omdat het breed is en iets waar de mensen zich in kunnen herkennen.'

'Hij dwaalt als ridder zonder hoofd,' zing je in 'Echo', over een held diep in jou.

Simon: 'Tekstanalyse, *I love it!*'

Ervaren jullie dat gevoel soms?

Simon en Oliver: 'Niets mee te maken!'

Simon: 'Zonder hoofd, Mathieu?'

griek. Je schrijft nog altijd in het Nederlands, iedereen verstaat wat je zegt. Maar bij ons ligt de nadruk op het evenwicht tussen muziek en tekst. Het moet lekker bekken én het moet iets van betekenis hebben. Vaak moeten er dus compromissen worden gesloten en dan kiezen we bijvoorbeeld voor een klank in plaats van een goede zin.'

Jullie teksten zijn aan de donkere kant. Strookt dat met fans die gewoon willen dansen op leuke popmuziek?

Mathieu: 'Ik vind het leuk als mensen zo euforisch de longen uit hun lijf brullen op die donkere teksten. Het is een mooi contrast.'

Oliver: 'Ik denk ook dat onze muziek niet zou werken met zo'n *happy* tekst. Die melancholie past samen met de muziek.'

Mathieu: 'Soms gebeurt het wel dat ik een andere zanglijn of zin uitprobeer en dat het dan te melig wordt. Dat werkt niet. Het mag

We zullen een oproep zetten boven ons interview.

Simon: 'Zeker doen.'

Mathieu: 'Het mag allemaal wat zotter.' (lacht)

Groepsgevoel

Wat doet de adrenaline van zo'n optreden met jullie?

Mathieu: 'Voordien valt het goed mee.'

Oliver: 'Na het optreden doen we wel gekke dingen! Maar toen we recht van het podium in Werchter kwamen moesten we wel een uur bekomen.'

Mathieu: 'Toen dachten we: *what the fuck*, wat was dat hier allemaal? Maar we hebben geen vaste rituelen. Groepsknuffel.'

Oliver: 'Ja, af en toe voor de foto.' (lacht)

Jullie hebben een aantal nummers van Echo in afzondering geschreven in een chalet in de Ardennen. Was dat belangrijk voor jullie?

Mathieu: 'Dat is nu heel cliché, maar het werkt echt wel.'

Simon: 'Ook superplezant.'

Oliver: 'Een beetje een muziekkamp eigenlijk.'

Simon: 'En ook teambuilding! Daar leer je elkaar beter kennen. Expertises zoals: wie is het properst? Wie kan het beste koken?'

Wie kan het beste koken?

Simon: (wijst naar zichzelf) 'Ik.'

Mathieu: 'Beste koken? Jij hebt één keer een *pasta Simon* gemaakt en daar moesten we het dan mee doen?'

Simon: 'Het moest maar één keer zijn.'

Mathieu: 'Och jong toch, met uw zever.' (lacht)

'De teksten moeten klinken én betekenis hebben'

MATHIEU TERRY
FRONTMAN BAZART

Oliver: 'Kop eraf!'

Simon: 'Als een kip zonder kop!' (Oliver lacht)

Mathieu: (zucht) 'Ja, ik weet niet.'

Over de teksten wordt niet gediscussieerd?

Mathieu: 'Op deze manier wel!'

Oliver: 'Dat gebeurt wel. Meestal is dat grappig.'

Mathieu: 'Als ik met een tekst kom, moet dat gewoon kloppen in zijn geheel, met de muziek. Dus mijn tekst mag nog zo literair of *whatever* zijn, als hij niet goed aanvoelt, haalt hij het nummer niet. Het is een compromis voor het totaalplaatje.'

Nu heeft voor het eerst een songschrijver de Nobelprijs voor de Literatuur gewonnen. Hoe belangrijk is dat literaire aspect bij jullie?

Mathieu: 'Voor mij persoonlijk is dat wel belan-

een hoek hebben en als mensen denken: 'Is hij daar nu weer met zijn donkere teksten ...' Ze zingen het toch mee.'

Wat die euforische fans betreft: al gekke stoten meegemaakt?

Mathieu: 'Op die festivalbordjes staan soms wel grappige dingen. Maar met het gooien van bh's en slippjes zoals in de jaren 90 valt het nog mee.'

Oliver: 'We doen nochtans al een paar interviews een oproep.'

Mathieu: 'Ik ben toch ooit eens aangevallen in een paskot. Ik ging rustig wat kleren passen, toen een meisje mijn gordijn opendeed en riep 'Het is hem! Het is hem!' Ik stond daar dan met half mijn kleren uit. 'Mag ik eerst mijn kleren aandoen?' Dat was wel het zotste. Meestal zijn ze braaf.'